

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA PRIE
LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL UAB „K1“ 2016-11-07 SKUNDO**

2017 m. sausio 16 d. Nr. S-12 (7-259/2016)
Vilnius

Komisijos pirmininkės
komisijos narių

Editos Veršelienės
Martyno Endrijaičio
Rasos Stravinskaitės
Andriaus Veniaus – pranešėjas
Linos Vosylienės

sekretoriaujant

Jelenai Krochmalienei

dalyvaujant mokesčių mokėtojo atstovams

advokatui Juozui Rėksniui ir advokato padėjėjui
K. V.

dalyvaujant mokesčių administratoriaus
atstovui

Igoriui Janavičiui

2016 m. gruodžio 20 d. posėdyje išnagrinėjusi UAB „K1“ (toliau – Pareiškėjas) skundą dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Finansų ministerijos (toliau – Inspekcija, centrinis mokesčių administratorius) 2016-10-18 sprendimo Nr. 69-109, n u s t a t ė:

Inspekcija ginčijamu sprendimu patvirtino Kauno apskrities valstybinės mokesčių inspekcijos (toliau – Kauno AVMI) 2016-07-20 sprendimą Nr. (04.7.2)-FR0682-460 dėl 2016-05-19 patikrinimo akto Nr. FR0680-366 tvirtinimo ir 2016-08-02 sprendimą dėl klaidų taisymo Nr. (04.7.2)-FR0682-495, kuriais Pareiškėjui nurodyta sumokėti 43137,83 Eur pridėtinės vertės mokestį (toliau – PVM), 10902,72 Eur PVM delspinigius ir 4314 Eur PVM baudą (10 proc. mokesčio dydžio).

Kauno AVMI, atlikusi pakartotinį Pareiškėjo PVM už laikotarpį nuo 2011-01-01 iki 2013-12-31 patikrinimą, nustatė, jog Pareiškėjas nepagrįstai į PVM atskaitą įtraukė 142751 Lt pirkimo PVM pagal UAB „R1“ vardu išrašytą 2013-03-19 PVM sąskaitą faktūrą serija RKZ Nr. 000015477 (toliau – ginčo PVM sąskaita faktūra), nes išrašytoje PVM sąskaitoje faktūroje atvaizduota kiaulienos skerdienos pardavimo ūkinė operacija realiai neįvyko, todėl pateikta PVM sąskaita faktūra neturi juridinės galios. Kauno AVMI konstatavusi, kad Pareiškėjas pažeidė 2002-03-05 Pridėtinės vertės mokesčio įstatymo Nr. IX-751 (toliau – PVMĮ) 64, 80 straipsnių nuostatas, Pareiškėjui papildomai apskaičiavo 41343,54 Eur PVM.

Taip pat Kauno AVMI nustatė, kad Pareiškėjas 2013 m. dėl natūralios netekties prarastos produkcijos vertei priskyrė didesnę sumą nei 1 proc. Pareiškėjo 2013 m. pajamų ir dėl šios priežasties nepagrįstai nedeklaravo patikslintos PVM atskaitos sumos, tenkančios prarastos produkcijos vertei, 6195 Lt (1794,20 Eur).

Įvertinusi nustatytus pažeidimus, Kauno AVMI Pareiškėjui apskaičiavo ir nurodė sumokėti 43137,83 Eur PVM (41343,54 Eur + 1794,20 Eur), o, vadovaudamasi PVMĮ 123 str. 2 dalies, 2004-04-13 Mokesčių administravimo įstatymo Nr. IX-2112 (toliau – MAĮ) 96 ir 139 straipsnių nuostatomis, Pareiškėjui apskaičiavo 10902,72 Eur PVM delspinigius ir, atsižvelgusi į tai, kad Pareiškėjas bendradarbiavo su mokesčių administratoriumi, skyrė Pareiškėjui 10 proc. dydžio 4314 Eur PVM baudą.

Skundžiamu sprendimu Inspekcija patvirtino aukščiau nurodytus Kauno AVMI sprendimus.

Inspekcija nurodo, kad Pareiškėjui neleista į PVM atskaitą įtraukti UAB „R1“ vardu ginčo sąskaitoje faktūroje išskirtos 142751 Lt pirkimo PVM sumos, nes byloje surinkta pakankamai įrodymų, leidžiančių teigti, jog UAB „R1“ vardu išrašytoje PVM sąskaitoje faktūroje įforminta ūkinė operacija realiai neįvyko.

Inspekcija, remdamasi PVMĮ 64 straipsnio, 80 straipsnio, 2001-11-06 Buhalterinės apskaitos įstatymo Nr. IX – 574 (toliau – BAĮ) 13 straipsnio, MAĮ 10 straipsnio nuostatomis, skundžiamame sprendime nurodė, kad net ir visus formaliuosius teisės aktų nustatytus reikalavimus atitinkančios PVM sąskaitos faktūros nesuteikia mokesčių mokėtojui teisės atskaityti pirkimo PVM, nes, sprendžiant dėl teisės į PVM atskaitą ir sąnaudų pripažinimą, lemiamą reikšmę turi tikrasis ūkinės operacijos turinys, o ne jos įforminimas atitinkamais buhalterinės apskaitos dokumentais. Centrinis mokesčių administratorius, vadovaudamasis Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (toliau – LVAT) praktika dėl PVM sistemos esmės, šio mokesčio atskaitos principų, nurodė, jog nagrinėjamu atveju būtina įvertinti, ar UAB „R1“ vardu išrašytoje ginčo PVM sąskaitoje faktūroje atvaizduota kiaulienos skerdienos pardavimo ūkinė operacija realiai buvo įvykdyta.

Kauno AVMI pirminio ir pakartotinio patikrinimo metu konstatuodama, kad Pareiškėjas nepagrįstai 2013 m. į PVM atskaitą įtraukė 142751 Lt pirkimo PVM pagal UAB „R1“ vardu išrašytą ginčo 2013-03-19 PVM sąskaitą faktūrą už kiaulienos skerdienos įsigijimą, nes realiai ūkinė operacija nebuvo įvykdyta, rėmėsi duomenimis, nustatytais Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybos prie Vidaus reikalų ministerijos Kauno apygardos valdybos Nusikalstamų veikų tyrimo skyriaus (toliau – FNNT) 2014-05-29 specialisto išvadoje Nr. 5-2/98 (toliau – Specialisto išvada) dėl UAB „K1“ ūkinės finansinės veiklos tyrimo rezultatų bei papildomoje specialisto išvadoje Nr. 5-2/171. Taip pat rėmėsi Pareiškėjo ir UAB „R1“ buhalterinės apskaitos duomenimis ir paaiškinimais, FNNT 2013-05-19 Pareiškėjo atžvilgiu pradėtos ikiteisminio tyrimo bylos Nr. 20-9-00501-13 duomenimis, Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos pateikta informacija, taip pat mokestinio ginčo metu Pareiškėjo pateiktais apskaitos dokumentais.

Pareiškėjo 2014-09-12 mokestinio tyrimo (*2014-09-17 Pranešimas apie atliktą mokestinį tyrimą Nr. FR0687-1464*) metu nustatyta, kad tarp UAB „R1“, atstovaujamos generalinio direktoriaus D. D. , ir Pareiškėjo, atstovaujamo direktoriaus K. V. , pasirašyta 2010-06-08 Gamybos sutartis Nr. 10-016 (toliau – 2010-06-08 Gamybos sutartis), pagal kurią UAB „R1“ tiekė gyvulius (kiaules, jaučius, avis) Pareiškėjui, o Pareiškėjas įsipareigojo iš užsakovo gautus gyvulius paskersti, supjaustyti ir paskirstyti į nurodytus UAB „N2“ parduotuvių tinklus.

Pagal Pareiškėjo pateiktas UAB „R1“ išrašytas PVM sąskaitas faktūras nustatyta, kad Pareiškėjas nuo 2011 m sausio mėn. iki 2013 m. sausio mėn. už atliktas gyvulių skerdimo ir kitas paslaugas, numatytas 2010-06-08 Gamybos sutartyje, apskaitė apmokestinamųjų pajamų: 2011 m. – 1636564 Lt (su PVM), 2012 m. – 1677348 Lt (su PVM), 2013 m. – 788630,46 Lt.

Atsiskaitymai iš UAB „R1“ gauti pavedimais į AB „Snoras“ banke ir AB „Swedbank“ banke esančias Pareiškėjo atsiskaitomąsias sąskaitas. „Skolų apyvartos žiniaraščiai“ duomenimis, 261816,68 litai buvo sudengti pagal trišalę sutartį.

Nustatyta, kad Pareiškėjas ne tik teikė įvairias paslaugas UAB „R1“ bet ir įsigijo iš šios įmonės mėsos skerdienu perpardavimui. Pagal suvestinius duomenis „Pirkimai“ laikotarpiu nuo 2010-06-01 iki 2013-03-19 Pareiškėjas apskaitė mėsos skerdienos pirkimus pagal UAB „R1“ išrašytas pardavimo PVM sąskaitas faktūras iš viso už 2918294,38 Lt (2411813,57 Lt + 506480,84 Lt pirkimo PVM): 2011 m. – už 998482,17 Lt, 2012 m. – už 1312655,20 Lt; 2013 m. 01–03 mėn. – už 1000676,20 Lt.

UAB „R1“ 2013-03-19 išrašytoje Pareiškėjui ginčo pirkimo PVM sąskaitoje faktūroje nurodė, kad UAB „R1“ parduoda Pareiškėjui 104948,73 kg kiaulienos skerdieną (kategorija S, E, U; laikymo sąl. -1+7; tinka vartoti iki 2013-03-24) už 679773,72 Lt ir 142751,38 Lt PVM, iš viso už 822525,10 Lt. Pareiškėjas 142751 Lt įtraukė į 2013 metų kovo mėnesio PVM pirkimo atskaitą. PVM sąskaitą faktūrą išrašė UAB „R1“ vyr. buhalterė J. S. (yra spaudas ir asmens parašas), PVM sąskaitą faktūrą gavo Pareiškėjo direktorius K. V. (yra asmens parašas).

2010-06-08 Gamybos sutarties 2.1.5 punkte buvo aptarta ir produkcijos laikymo paslauga – jeigu per numatytą laikotarpį bendrovė „R1“ neišsivežė pagamintos produkcijos, numatytas saugojimo mokestis – 10 Lt parai už toną pagamintos produkcijos, t. y. „Išsivežti pagamintą produkciją ne vėliau kaip per 5 (penkias) kalendorines dienas nuo jos pagaminimo dienos. Jei per nustatytą laikotarpį produkcija nebuvo išvežta, tai Gamintojas už papildomą produkcijos laikymą Užsakovui skaičiuoja (10,00 Lt / parai (be PVM) už toną pagamintos produkcijos) laikymo / saugojimo mokestį, o Užsakovas už šią paslaugą įsipareigoja papildomai apmokėti pagal pateiktą PVM sąskaitą faktūrą...“.

Pagal PVMĮ 79 straipsnio nuostatas PVM sąskaita faktūra už suteiktas ilgalaikes paslaugas privalo būti išrašyta ne vėliau kaip iki kito mėnesio, einančio po mėnesio, kurį buvo suteiktos paslaugos, 15 dienas. Laikotarpiu nuo 2010-06-01 iki 2013-03-18 Pareiškėjas UAB „R1“ nepateikė nei vienos išrašytos PVM sąskaitos faktūros už produkcijos laikymo (saugojimo) paslaugas, tačiau praėjus mėnesiui po paskutinės suteiktos kiaulių skerdimo paslaugos, t. y. 2013-03-19 Pareiškėjas išrašė sandėliavimo paslaugų PVM sąskaitą faktūrą serija KAV Nr. 21349 UAB „R1“, kurioje nurodyta, kad Pareiškėjas bendrovei „R1“ teikė sandėliavimo paslaugas pagal 2010-06-08 gamybos sutartį laikotarpiu nuo 2010 m. rugsėjo iki 2013 m. vasario mėn. už 602213 Lt ir 126464 Lt PVM, iš viso už 728678 Lt.

Prie PVM sąskaitos faktūros pridėtoje Pareiškėjo lentelėje „Apytiksliai kiaulių skerdenos E ir U kategorijų sandėlio likučiai 2010–2013 m.“ nurodyta, koks skerdienos kiekis buvo sandėliuojamas pas Pareiškėją atitinkamais mėnesiais ir sandėliavimo paslaugos suma už mėnesį. Pareiškėjo direktoriaus žodiniu teigimu, sandėliavimo paslaugų suma buvo apskaičiuota remiantis 2010-06-08 Gamybos sutarties 2.1.5 punkte prisiimtais Užsakovo įsipareigojimais. PVM sąskaitą faktūrą serija KAV Nr. 21349 išrašė ir pasirašė Pareiškėjo apskaitininkė V. Ž. (yra asmens parašas). Kas PVM sąskaitą faktūrą gavo, nėra nurodyta, asmens, priėmusio sąskaitą faktūrą, parašo taip pat nėra. Sudarytą lentelę pasirašė Pareiškėjo direktorius (nurodyta pareigos, pavardė, yra asmens parašas), lentelėje taip pat yra UAB „R1“ apvalus spaudas ir asmens parašas (nėra nurodyta pareigų, vardo ir pavardės).

Pareiškėjas nesumokėjo UAB „R1“ 822525 Lt pagal gautą ginčo PVM sąskaitą faktūrą, o iš UAB „R1“ negavo apmokėjimo – 728678 Lt sumos už išrašytą PVM sąskaitą faktūrą serija KAV Nr. 21349, nes vyko ginčai tarp abiejų įmonių dėl atskirų 2010-06-08 Gamybos sutartyje prisiimtų įsipareigojimų. UAB „R1“ teigia, kad Pareiškėjas negrąžino jiems apie 105 t skerdienos, o Pareiškėjas teigia, kad UAB „R1“ neatsiskaitė už neišsivežtos skerdienos likučių saugojimą. Ginčo pradžią abiejų įmonių vadovai traktuoja skirtingai:

UAB „R1“ 2013-03-21 pareiškime Kauno apygardos prokuratūrai nurodė, kad „2013-01-22 UAB „N2“ darbuotojai, nuvykę į UAB „K1“ atlikti kiaulienos skerdienos, priklausančios UAB „R1“, inventorizacijos, nustatė, kad likęs skerdienos kiekis buvo 7,638 t., o realiai turėjo būti apie 100 tonų skerdienos. Pakartotinai UAB „R1“ darbuotojai atliko inventorizaciją 2013-02-18, tačiau buvo rasta tik 19,707 tonų šaldytos produkcijos ir 282 vnt. skerdienos puselių (apie 10,716 tonos), kuri buvo išgabenta į „N2“ prekybos centrus“.

Pareiškėjo vadovas 2013-06-25 liudytojo apklausos protokole, surašytame Kauno apskrities vyriausiojo policijos komisariato Nusikaltimų tyrimo valdybos ekonominių nusikaltimų tyrimo skyriuje, teigė, kad „nuo sutarties pasirašymo momento UAB „R1“ atsiskaitymai su UAB „K1“ vyko sklandžiai. Tačiau UAB „R1“ nenorėjo mokėti mėsos laikymo–saugojimo mokesčio. Šį mokestį jie prašydavo atidėti vėlesniam laikotarpiui. Mėsos laikymo–saugojimo mokestis nebuvo sumokėtas 2010–2012 metais, o nuo 2013 m. sustojo visi atsiskaitymai, nors UAB „R1“ ir tiekė gyvulius skerdimui. Pagal sutartį skerdimo paslaugą UAB „R1“ mes atlikome iki 2013-02-28. Po šios datos UAB „R1“ mums gyvulių skerdimui nevežė. UAB „K1“ 2013-03-19 išrašė UAB „R1“ sąskaitą faktūrą serija KAV Nr. 21349 už sandėliavimo paslaugas. Tą pačią dieną UAB „R1“ iš mūsų pareikalavo grąžinti jiems mūsų saugomą skerdieną, nors pastarieji nebuvo atsiskaitę už gyvulių paskerdimą ir saugojimą. Dėl šio fakto ir kilo tarp mūsų ginčas“.

Inspekcija pažymi, kad paskutinis gyvulių tiekimas skerdimui iš UAB „R1“ pusės buvo vykdytas pagal 2013-02-16 išrašytą PVM sąskaitą faktūrą, o už gyvulių skerdimo paslaugas Pareiškėjas paskutinę PVM sąskaitą išrašė 2013-02-15.

UAB „R1“ atsakingi asmenys atliko savo apskaitos dokumentų sutikrinimą bei 2013-02-18 Pareiškėjui priklausančioje skerdykloje atliko UAB „R1“ priklausančios šviežios kiaulienos skerdienos inventorizaciją, po kurios nustatė faktinį mėsos skerdienos, laikomos pas Pareiškėją gamybinėse patalpose, trūkumą, kuris siekė apie 105 tonas.

Kaip minėta, Pareiškėjo atžvilgiu FNTT 2013-05-19 buvo pradėtas ikiteisminis tyrimas byloje Nr. 20-9-00501-13 dėl galimai pasisavinto didelės vertės UAB „R1“ turto pagal požymius nusikaltimo, numatyto BK 183 str. 2 dalyje, ir dėl aplaidaus apskaitos vedimo pagal požymius nusikaltimo, numatyto BK 223 str. 1 dalyje. FNTT Ūkinės finansinės veiklos tyrimo skyriui 2014-04-01 Užduotimi buvo pavesta atlikti objektų tyrimą, kurioje nurodyta, kad „...Ikiteisminis tyrimas Nr. 20-9-00899-13 buvo pradėtas Kauno apygardos prokuratūroje gavus UAB „R1“ direktoriaus D. D. pareiškimą apie tai, kad 2010 m. birželio 08 d. tarp UAB „R1“ ir UAB „K1“, atstovaujamos direktoriaus K. V., buvo pasirašyta Gamybos sutartis Nr. 10-016. Šios sutarties pagrindu UAB „K1“ įsipareigojo iš UAB „R1“ gautus gyvulius paskersti, sudalinti ir paskirstyti į nurodytus UAB „N2“ parduotuvių tinklus. UAB „R1“ atstovai atlikę savo dokumentų sutikrinimą bei 2013-02-18 atlikę UAB „K1“ priklausančioje skerdykloje realios skerdienos sutikrinimą, nustatė faktinį mėsos skerdienos trūkumą, kuris siekė apie 105 tonas. Tokiu būdu UAB „K1“ atsakingi asmenys galimai pasisavino jiems patikėtą ir jų žinioje buvusį didelės vertės UAB „R1“ turtą, t. y. kiaulienos skerdieną, tokiais veiksmais padarant UAB „R1“ 822525,10 Lt žalą.“

FNTT 2014-05-29 specialisto išvadoje nurodyta, kad dėl tyrimui nepateiktų pagamintos mėsos skerdienos ir subproduktų kiekinių ir suminių perdavimo dokumentų, nenustatyta, kokį kiekį Pareiškėjas pagamino skerdienos ir kiek bei pagal kokius buhalterinės apskaitos dokumentus jos grąžino UAB „R1“. Taip pat nustatyta, kad Pareiškėjas savo apskaitos registruose bei finansinėse ataskaitose neapskaitė UAB „R1“ pagamintos mėsos iš jų pristatytų gyvulių, todėl Pareiškėjo buhalterinėje apskaitoje bei finansinėse ataskaitose neatsispindi UAB „R1“ skerdienos saugojimas. Specialisto išvadoje nurodoma, kad Pareiškėjo direktorius K. V. 104948,738 kg kiaulienos skerdieną (įsigijimo vertė 679773,72 Lt) pardavė iki inventorizacijos, jos pardavimo neįformino dokumentais ir neapskaitė pardavimo pajamų bei pasinaudojęs 142751 Lt PVM atskaita, Pareiškėjui padarė 679773,72 Lt nuostolį ir valstybės biudžetui padarė 142751 Lt nuostolį.

Ikiteisminio tyrimo byloje Nr. 20-9-00501-13 gauti prieštaringi abiejų įmonių direktorių parodymai. UAB „R1“ direktoriaus teigimu, nustatytas saugomos mėsos Pareiškėjo patalpose UAB „R1“ priklausančios mėsos (apie 104 t) likučio trūkumas. Pareiškėjo direktorius teigia, kad neatsiimtą mėsos skerdieną buvo saugoma užšaldyta (iki -18 C) ir likučio trūkumo nėra.

Pagal Pareiškėjo FNTT 2014-09-01 ir 2014-09-04 papildomai pateikus buhalterinės apskaitos dokumentus atliktas papildomas tyrimas ir surašytoje Specialisto išvadoje Nr. 5-2/171 nurodyta, jog iš dalies negalima nustatyti Pareiškėjo veiklos, jo turto, nuosavo kapitalo,

įsipareigojimų dydžio ir struktūros, dėl to, kad tyrimui nepateikti dokumentai ir registrai, pagal kuriuos būtų galima nustatyti, kiek buvo pagaminta subproduktų, koks skerdienos ir subproduktų kiekis po perdirbimo buvo grąžintas UAB „R1“ bei paliktas apsaugai pas Pareiškėją.

Kauno apygardos prokuratūra 2014-11-14 nutarimu nutraukė ikiteisminį tyrimą baudžiamosios bylos Nr. 20-9-00501-13 dalyje dėl didelės vertės svetimo turto iššvaistymo, nes nepadaryta nusikalstama veika, numatyta BK 184 str. 2 dalyje, ir tęsė tyrimą dėl nusikalstamos veikos, numatytos BK 223 str. 1 dalyje, dėl aplaidaus buhalterinės apskaitos tvarkymo. Kauno apygardos prokuratūra 2015-09-09 priėmė nutarimą nutraukti ikiteisminį tyrimą baudžiamojoje byloje Nr. 20-9-00501-13 ir dalyje dėl aplaidaus buhalterinės apskaitos tvarkymo.

Kauno AVMI 2015-02-06 atlikto UAB „R1“ operatyvaus patikrinimo metu dėl UAB „R1“ apskaityto skerdienos kiekio, kuris nurodytas 2013-03-19 ginčo PVM sąskaitoje faktūroje, UAB „R1“ vadovui pateikė klausimus, o UAB „R1“ vadovas 2015-02-27 paaiškino jį juos atsakė:

1. Kokią kiaulienos skerdieną, nurodytą ginčo PVM sąskaitoje faktūroje, pardavėte Pareiškėjui – ar Jums grąžintą po 2013-02-18 atliktos Jūsų darbuotojų inventorizacijos, ar saugotą Pareiškėjo patalpose–šaldytuvuose, ir kada Pareiškėjui paskutinį kartą buvo atvežti gyvuliai skerdimui?

Atsakymas: 2013-03-19 parduota kiaulienos skerdiena S kategorija 5041,805 kg; kiaulienos skerdiena E kategorija 97600,777 kg., kiaulienos skerdiena U kategorija 2307,546 kg. Paskutinis vežimas pas Pareiškėją buvo 2013-02-16. Nuvykę UAB „R1“ atstovai matė skerdieną ir surašė tarnybinį aktą. Rasta 282 kiaulių puselės.

2. Kokios skerdienos pardavimas (šaldytos ar atvėsintos) nurodytas Jūsų įmonės išrašytoje ginčo PVM sąskaitoje faktūroje? Jeigu šaldytos, kodėl nurodėte, kad skerdiena tinkama naudoti iki 2014-03-24?

Atsakymas: UAB „R1“ pardavinėja tik šviežią mėsą. Sąskaita buvo išrašyta, kai buvo suderinta, kiek Pareiškėjas paėmė tuo metu šviežios mėsos. Atspausdinta sąskaita pagal sukurta šabloną šviežios mėsos pardavimams.

3. Jeigu kiaulienos skerdienos iš Pareiškėjo neatgavote, kokį juridinį pagrindą galite nurodyti išrašytai ginčo 2013-03-19 PVM sąskaitai faktūrai?

Atsakymas: Abipusis susitarimas: pardavimo–pirkimo sandoris, ginčo PVM sąskaita faktūra serija RKZ Nr. 000015477, patvirtinta parašais.

4. Kaip Jūsų įmonėje yra apskaityta ginčo PVM sąskaita faktūra?

Atsakymas: PVM sąskaita faktūra įtraukta į UAB „R1“ apskaitą, užregistruotos pardavimo pajamos, pardavimo PVM ir pirkėjo skola. Pardavimo PVM įtrauktas į 2013 m. kovo mėn. PVM deklaraciją.

5. Ar Jūsų įmonės buhalterinės apskaitos registruose ir pateiktose PVM deklaracijose yra apskaityta Pareiškėjo 2013-03-19 PVM sąskaita faktūra serija KAV Nr. 21349?

Atsakymas: Apskaitos registruose neįtraukta PVM sąskaita faktūra serija KAV Nr. 21349, nes tokios paslaugos Pareiškėjas neatliko. Sąskaita faktūra buvo gauta paštu.

6. Kuo vadovaujantis bendrovės buhalterinės apskaitos registruose apskaitėte (neapskaitėte) PVM sąskaitą faktūrą serija KAV Nr. 21349?

Atsakymas: Sąskaitos faktūros serija KAV Nr. 21349 neapskaitėme, nes paslauga faktiškai nebuvo atlikta. Šviežios mėsos galiojimas trumpas, todėl saugojimo paslaugos faktiškai nepirkome.

Inspekcija pažymi, kad dėl kiaulienos skerdienos likučių UAB „N2“ atsakingi darbuotojai 2013-02-18 yra surašę dokumentą „Kiaulienos skerdienos sandėlio likučiai 2013 m vasario 18 d.“, kuriame fiksuota, kad „Š. m. vasario 18 d. apie 14 val. UAB „N2“ apsaugos darbuotojų buvo atliekamas atvėsintos kiaulienos skerdienos (puselių) perskaičiavimas. Patikrinimo metu rasta 282 kiaulienos puselės.“ Yra nurodyti UAB „N2“ atsakingų darbuotojų ir Pareiškėjo direktoriaus vardai, pavardės ir parašai. Šio dokumento kopiją UAB „R1“ direktorius Kauno AVMI pateikė kaip dokumentą, įrodantį, kad kiaulienos skerdiena realiai buvo, nes „darbuotojai matė skerdieną ir surašė tarnybinį aktą. Rasta 282 kiaulių puselės“. Tačiau tą pačią

dieną buvo surašytas ir kitas dokumentas (kurio direktorius nepateikė Kauno AVMI) – Tarnybinis pranešimas, pateiktas UAB „R1“ direktoriui D. D. nuo įgalioto asmens G. B. . Šiame dokumente nurodyta: „Š. m. vasario 18 d. apie 14 val. kartu su „R1“ įgaliotu asmeniu (nurodyta trijų asmenų vardai ir pavardės) nuvykau į UAB „K1“ atlikti kiaulienos skerdienu, priklausančios UAB „R1“, inventorizaciją. Tikrinant skerdienu likutį mums buvo reikalingas buhalterinis kiaulienos skerdienu likutis, tačiau minėto likučio iš UAB „K1“ direktoriaus negavome. Mūsų duomenimis, likutis turėjo būti 135 tonos skerdienu, priklausančios UAB „R1“. Rasta 19,707 t šaldytos produkcijos, kuri pervežta į UAB „N1“, gabenimo važtaraščiai buvo patvirtinti UAB „K1“ direktoriaus. Patikrinimo metu rasta 282 vnt. kiaulių skerdenų, kurių svoris apie 10,716 t., ji pervežta į „N2“ prekybos centrus. Viso 19,707 + 10,716 yra 30,423 t skerdienu. Nustatytas skirtumas – 104,5 t.“ Šiuose dokumentuose pateikta informacija akivaizdžiai prieštarauja UAB „R1“ direktoriaus teiginiams, kad Pareiškėjo patalpose 2013-02-18 buvo UAB „R1“ priklausančios šviežios kiaulienos skerdienu, nes 2013-02-18 Pareiškėjo patalpose kiaulienos skerdienu rasta tik 30,423 t, o iš šio skaičiaus, kaip nurodyta tarnybiniame pranešime, 19,707 t šaldyta produkcija ir ši visa skerdiena tą pačią dieną išvežta į „N2“ prekybos centrus.

Taigi fakto, kad „sąskaita buvo išrašyta, kai buvo suderinta, kiek UAB „K1“ paėmė tuo metu šviežios mėsos“ nėra kuo pagrįsti, įvertinant ir tai, kad paskutinis kiaulių skerdimas pas Pareiškėją įvyko 2013-02-15, UAB „R1“ įgaliotų asmenų inventorizacija atlikta 2013-02-18. Tuo pačiu nėra kuo pagrįsti ginčo PVM sąskaitos faktūros išrašymo juridinio fakto, nes išrašyti ginčo PVM sąskaitą faktūrą realiai nebuvo dėl ko. Be to, patį paklausimo faktą, ar UAB „R1“ pardavė šaldytą kiaulienos skerdieną, UAB „R1“ direktorius kategoriškai neigia ir nurodo, kad UAB „R1“ pardavinėja tik šviežią mėsą, priešingai nei Pareiškėjo direktorius, kuris aiškina, kad nuo 2010 m. UAB „R1“ skerdienu likučiai buvo saugomi šaldikliuose daugiau nei 5 dienas, o ginčo 2013-03-19 PVM sąskaitoje faktūroje yra nurodyta šaldytos mėsos produkcija.

Vietos mokesčių administratoriui Valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba (toliau – VMVT) 2015-02-25 pateikė metodinę informaciją, kurioje išdėstyta: „Vadovaujantis reglamento (ES) Nr. 1169/2011 9 straipsniu, 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 853/2004, nustatančio konkrečius gyvūninės kilmės maisto produktų higienos reikalavimus (OL 2004 m. specialusis leidimas, 3 skyrius, 45 tomas, p.14), su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2014 m. spalio 27 d. Komisijos reglamentu (ES) Nr.1137/2014 (OL 2014 L 307, p. 28) II priedo IV skirsnio 2 ir 3 punktais, užšaldytos kiaulių skerdenos (toliau – skerdena) ženklinimo etiketėje ar lydinčiuose dokumentuose (PVM sąskaitoje faktūroje, važtaraštyje, kokybės pažymėjime ar kituose dokumentuose) privaloma nurodyti pavadinimą, grynąjį kiekį, minimalų tinkamumo vartoti terminą, laikymo sąlygas, maisto tvarkymo subjekto (gamintojo) pavadinimą ir adresą, kilmės šalį, jei nepateikus tokių duomenų vartotojas būtų klaidinamas, pagaminimo ir užšaldymo datą, jei ji skiriasi nuo užšaldymo datos“. VMVT pažymi, kad „atšildyti užšaldytas skerdenas ir parduoti kaip atšaldytas draudžiama. Pagal reglamento (EB) Nr. 853/2004 III priedo I skirsnio VII skyriaus 1 punkto a papunktį, 2 ir 4 punktus ir Greitai gendančių maisto produktų laikymo taisykles, patvirtintas Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 1998-11-27 įsakymu Nr. 695, skerdenos turi būti atšaldomos iki 7 C temperatūros, kuri skerdenas laikant ar vežant neturi keistis, arba, jei skerdenos skirtos užšaldymui, nedelsiant užšaldomos ir laikomos ne aukštesnėje kaip – 18 C temperatūroje. Lydinčiuose dokumentuose prie skerdienu pavadinimo turi būti nurodoma tik viena iš teisės aktų nustatytų laikymų temperatūrų: atšaldytoms skerdenoms – ne aukštesnė kaip 7 C temperatūros, o užšaldytoms – ne aukštesnė kaip - (minus) 18 C temperatūra. Vadovaujantis 2002 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr.178/2002 18 straipsniu, maisto tvarkymo subjektas turi užtikrinti, kad prireikus būtų galima atsekti maisto produktą visuose jo gamybos, perdirbimo ir paskirstymo etapuose, o vadovaujantis 2011-09-19 Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 931/2011 dėl atsekamumo reikalavimų, maisto tvarkymo subjektas, tiekiantis kitam maisto tvarkymo subjektui gyvūninius produktus, turi nurodyti atitinkamą siuntą, partiją ar krovinį identifikuojančią nuorodą, nuoroda gali būti partijos numeris,

tinkamumo vartoti terminas ar kitas rekvizitas, kurie nurodomi kaip atsekamumo rodikliai maisto tvarkymo subjekto taikomos pagal 2004-04-29 Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr.852/2004 dėl maisto produktų higienos ir kitų teisės aktų nuostatas.“

Pareiškėjo direktorius, atsakydamas į klausimą „Kokius lydimuosius dokumentus galite pateikti prie išrašytos PVM sąskaitos faktūros serija RKZ Nr. 000015477“, nurodė, kad „2013-03-19 UAB „R1“ sąskaitą faktūrą už mėsą atsiuntė elektroniniu paštu, o vėliau paprastu paštu, be jokių lydimųjų dokumentų“.

VMVT informacijoje dėl parduodamų skerdenų išdėstyta, ką privaloma nurodyti parduodamų skerdenų lydimajame dokumente (PVM sąskaitoje faktūroje, važtaraštyje, kokybės pažymėjime ar kitame dokumente), t. y. skerdenos pavadinimą, grynąjį kiekį, minimalų tinkamumo vartoti terminą, taip pat nurodyti laikymo sąlygas: atšaldytoms skerdenoms – ne aukštesnė kaip 7 C temperatūros, o užšaldytoms – ne aukštesnė kaip - (minus) 18 C temperatūra, kad prireikus būtų galima atsekti maisto produktą visuose jo gamybos, perdirbimo ir paskirstymo etapuose. Pažymėtina, kad Pareiškėjas 2014-09-29 rašte „Dėl atlikto mokestinio tyrimo Nr. FR0687-1464“ nurodė priešingą informaciją, o UAB „R1“ išrašytoje ginčo 2013-03-19 PVM sąskaitoje faktūroje nurodyta, kad parduodama šviežia mėsa.

Inspekcija akcentuoja ir tai, kad UAB „R1“ vardu išrašyta ginčo 2013-03-19 PVM sąskaita faktūra yra atvaizduotas šviežios kiaulienos skerdienos pardavimas, kurios galiojimo terminas yra 5 dienos, todėl nenustačius šios produkcijos tiekimo fakto, nėra aktuali ankstesnių laikotarpių informacija apie kiaulių ir galvijų prieš skerdimą ir po skerdimo registracijos žurnalo duomenys, ar kiaulienos skerdimo ir kokybės vertinimo aktų duomenys. Kaip minėta, paskutinis kiaulių tiekimas skerdimui pas Pareiškėją pagal UAB „R1“ išrašytą PVM sąskaitą faktūrą serija RZU Nr. 100000603 apskaitoje fiksuotas 2013-02-16, paskutinis kiaulių skerdimas pas Pareiškėją įformintas 2013-02-15, todėl ši kiaulienos skerdiena negalėjo būti realizuojama 2013-03-19 PVM sąskaita faktūra.

Inspekcija pažymi, kad patikrinimo metu nebuvo galimybės nustatyti, ar sandorio šalių veiksmai atitiko 2010-06-08 Gamybos sutartyje numatytas sąlygas dėl mėsos saugojimo, nes nei Pareiškėjas, nei UAB „R1“ nevedė ir neapskaitė (ar nepateikė) saugomos mėsos sandėlio likučių, Pareiškėjas neatliko saugomos mėsos likučių inventorizacijos, nevedė 07 nebalansinės sąskaitos apyvartos žiniaraščių, mėsos perdavimo UAB „R1“ apskaitos, todėl įvertinti teiktų saugojimo ir sandėliavimo paslaugų realumą bei nustatyti ar teisingai Pareiškėjas neskaičiavo, nedeklaravo ir nemokėjo pardavimo PVM 2011-01-01–2013-03-19 laikotarpiu nėra galimybės.

Pareiškėjas nepateikė jokių pagrindžiančių įrodymų, kad saugojo UAB „R1“ užšaldytą kiaulienos skerdieną ir būtent šią produkciją nusipirko. Abiejų įmonių vadovų pateikti paaiškinimai ir pateikta informacija yra prieštaringa. UAB „R1“ vadovas nurodo, kad atlikus kiaulienos skerdienos likučių sutikrinimą Pareiškėjo patalpose, 2013-02-18 kiaulienos skerdienos rasta tik 30423 t, iš jų 19,707 t šaldytos produkcijos ir visa ši skerdiena tą pačią dieną išvežta į „N2“ prekybos centrus. Nustatytam 105 tonų skerdienos trūkumui padengti, abipusiu susitarimu, buvo išrašyta PVM sąskaita faktūra, kurioje nurodyta trijų kategorijų kiaulienos skerdienos kiekis ir jos laikymo sąlygos -1+7. Vertinant Pareiškėjo skundo teiginius, sąskaitos faktūros išrašymo metu kiaulienos skerdiena fiziškai turėjo būti Pareiškėjo sandėliuose, tačiau pagal sąskaitoje nurodytas sąlygas mėsa turėjo būti tik atvėsinta, bet ne sušaldyta, o Pareiškėjo direktorius K. V. nurodo, kad toks kiekis skerdienos buvo sušaldytas iki minus 18 C. Kaip minėta, paskutinis kiaulių skerdimas pas Pareiškėją įvyko 2013-02-15 ir iki 2015-03-19 minėtos PVM sąskaitos faktūros išrašymo UAB „R1“ gyvulių skerdimui nebuvo atvežta, todėl darytina išvada, kad PVM sąskaitos faktūros išrašymo metu atvėsintos kiaulienos, kurios laikymo sąlygos būtų nuo -1 iki +7, Pareiškėjo sandėlyje nebuvo.

Susisteminsi visą aukščiau pateiktą informaciją, Kauno AVMI pirminio patikrinimo metu nustatė, kad Pareiškėjas nepateikė jokių pagrįstų įrodymų, pagrindžiančių prekių (šviežios kiaulienos skerdienos) įsigijimą pagal ginčo apskaitos dokumentą. Nustatyta, kad PVM sąskaita faktūra išrašyta abipusiu abiejų įmonių direktorių sutarimu, PVM sąskaita faktūra Pareiškėjui pateikta be jokių lydimųjų dokumentų, kuriuose privalu nurodyti specialius rekvizitus, skirtus

mėsos tiekimui. Apmokėjimas už PVM sąskaitoje faktūroje nurodytas prekes neatliktas. Iš pateiktų apskaitos dokumentų, tiek UAB „R1“, tiek pas Pareiškėją nustatyta, koks konkrečiai kiaulienos skerdienos likutis turėjo būti apskaitytas 2013-02-18 bei 2013-03-19. Paskutinis kiaulių tiekimas skerdimui Pareiškėjui pagal UAB „R1“ išrašytą PVM sąskaitą faktūrą serija RZU Nr. 100000603 apskaitoje fiksuotas 2013-02-16, paskutinis kiaulių skerdimas pas Pareiškėją įformintas 2013-02-15, o ginčijama PVM sąskaita faktūra, kurioje nurodytas parduodamos kiaulienos laikymas $-1+7$ C temperatūroje (tuomet ji yra tinkama vartojimui 5 dienas), išrašyta 2013-03-19. Minėtos aplinkybės nepatvirtina fakto, kad UAB „R1“ vardu pagal minėtą apskaitos dokumentą buvo tiekta šviežia mėsa, todėl darytina išvada, kad PVM sąskaita faktūra įforminta formaliai, siekiant išspręsti minėtų įmonių tarpusavio nesutarimus dėl vykdytų sandorių, ūkinės operacijos turinys išrašytoje PVM sąskaitoje faktūroje yra formalus ir realiai neįvykęs, prekės nurodytos apskaitos dokumente nebuvo pateiktos, o Pareiškėjas neteisėtai pasinaudojo 142751,38 Lt PVM atskaita.

Mokestinio ginčo metu Pareiškėjas Inspekcijai 2015-10-02 pateiktame Pranešime nurodė, kad jis gavo ikiteisminio tyrimo medžiagą, kuri dar kartą patvirtina, jog Pareiškėjas sandėliavo–saugojo UAB „R1“ kiaulienos skerdieną, kurią iš šios įmonės įsigijo pagal ginčo 2013-03-19 PVM sąskaitą faktūrą. Pareiškėjas pateikė 2010–2013 m. UAB „R1“ prekių, sandėliuotų–saugotų Pareiškėjo šaldymo patalpose, apyvartos žiniaraščius (toliau – Prekių apyvartos žiniaraščiai, priedas Nr. 2) ir 2010–2013 m. UAB „R1“ šviežios mėsos sandėlio likučių, sandėliuotų–saugotų Pareiškėjo šaldymo patalpose, suvestines (toliau – Šviežios mėsos sandėlio likučių suvestinės, priedas Nr. 3), iš kurių matyti: kokį kiekį kiaulienos skerdienos kiekvieną mėnesį Pareiškėjas gaudavo, paskerdęs UAB „R1“ kiaules (kiekiai +), kokį kiekį kiaulienos skerdienos kiekvieną mėnesį gražindavo UAB „R1“ (kiekiai -), kokį kiekį UAB „R1“ kiaulienos skerdienos kiekvieną mėnesį sandėliuodavo–saugodavo (likutis pabaigai).

Pareiškėjas pateiktus Pranešimo duomenis sieja su UAB „R1“ išrašyta ginčo PVM sąskaita faktūra ir teigia, jog kiaulienos skerdienos pardavimą patvirtina 2013 m. sausio–gruodžio mėn. UAB „R1“ prekių, sandėliuotų–saugotų Pareiškėjo šaldymo patalpose, apyvartos žiniaraštis, iš kurio matyti, kad 2013-12-31 Pareiškėjas jau nebesandėliavo–nebesaugojo UAB „R1“ produkcijos, o 2013-03-19 UAB „R1“ pardavus PVM sąskaitoje faktūroje nurodomą kiaulienos skerdieną Pareiškėjui, tarp pastarųjų komerciniai santykiai nutrūko – Pareiškėjas nebeteikė UAB „R1“ paslaugų (įskaitant skerdimo, produkcijos sandėliavimo–saugojimo).

Pakartotinio patikrinimo metu Pareiškėjo direktorius 2016-04-05 pateiktame paaiškinime nurodė, kad jo pateikti „Prekių apyvartos žiniaraščiai“ ir „Šviežios mėsos sandėlio likučių suvestinės“ yra tie dokumentai, kuriuos UAB „R1“ pateikė tyrimą atlikusiems ikiteisminio tyrimo įstaigoms ir iš kurių matyti, kad 2013-02-28 Pareiškėjas sandėliavo ir saugojo: 5040,415 kg S kategorijos (raumeningumo) kiaulienos skerdienos; 97600,777 kg E kategorijos (raumeningumo) kiaulienos skerdienos; 2307,546 kg U kategorijos (raumeningumo) UAB „R1“ kiaulienos skerdienos, t. y. aukščiau nurodytas kiaulienos skerdienos kiekis ir buvo parduotas Pareiškėjui, kas pagrindžia ūkinės operacijos realumą. Pareiškėjas taip pat nurodė, kad atlikus tikslius UAB „R1“ sandėliuojamų ir saugomų produkcijos atsargų kiekių savo šaldymo patalpose 2010-2013 m. skaičiavimus, pagal Kauno apygardos teismo leidimu padarytas UAB „R1“ prekių, sandėliuotų ir saugotų Pareiškėjo šaldymo patalpose 2010–2013 m., apyvartos žiniaraščių ir UAB „R1“ šviežios mėsos sandėlio likučių, sandėliuotų ir saugotų Pareiškėjo šaldymo patalpose 2010–2013 m., suvestinių kopijas, buvo nustatytas didesnis Pareiškėjo 2010–2013 m. šaldymo patalpose sandėliuotas ir saugotas UAB „R1“ produkcijos kiekis, nei nurodyta Pareiškėjo 2013-03-19 PVM sąskaitoje faktūroje ser. KAV Nr. 21349. Atsižvelgiant į tai, kad minėtos PVM sąskaitos faktūros ser. KAV Nr. 1349 duomenys buvo patikslinti ir išrašyta PVM sąskaita faktūra KAV21 Nr. 349-1, UAB „R1“ skola Pareiškėjui padidėjo nuo 19905,34 Eur iki 42925,45 Eur. Paaiškinime pažymėta, jog PVM sąskaita faktūra buvo patikslinta dėl UAB „R1“ produkcijos (*E ir U kategorijos (raumeningumo)*) kiaulienos skerdienos saugojimo, remiantis skerdimų ir kokybės vertinimų aktais ir UAB „R1“ produkcijos pardavimų UAB „N2“ išsklotinėmis bei atsižvelgiant į 2010-06-08 Gamybos sutarties 2.1.5 punktą, kuriame numatyta, jog jei UAB „R1“ ne vėliau kaip per 5

kalendorines dienas nuo jos pagaminimo dienos neišsiveža pagamintos produkcijos, gamintojas (Pareiškėjas) už papildomą produkcijos laikymą skaičiuoja laikymo / saugojimo mokestį – 10 Lt parai (be PVM) už toną. Pareiškėjo teigimu, pateikti dokumentai patvirtina, kad jis savo šaldymo patalpose saugojo UAB „R1“ produkciją ir būtent tą produkciją, kuri liko Pareiškėjo patalpose po Gamybos sutarties nutraukimo.

Pareiškėjas pakartotinio patikrinimo metu pateikė: 2010–2013 m. UAB „R1“ produkcijos (*E ir U kategorijos (raumeningumo)*) kiaulienos skerdiens suvestines (priedai Nr. 4–7); 2010–2013 m. „Parduotos produkcijos kiekis kg“ (priedas Nr.8), kuris buvo apskaičiuotas remiantis UAB „R1“ produkcijos pardavimų UAB „N2“ išklotinėmis.

Išanalizavusi pateiktus 2015-10-02 Pranešimo priedo Nr. 2 dokumentus, Kauno AVMI nustatė, kad juose pateikta informacija sudaro – 2010–2013 m. vieno lapo apyvartos žiniaraščiai, kurie pavadinti – UAB „R1“ „PREKIŲ APYVARTA“ Padalinys 00000031 (Kaišiadorys – skerdimas paslaugos) ir atitinkami mėnesių laikotarpiai 2010–2013 m. Inspekcija pažymi, kad Pareiškėjas 2015-10-02 pateiktame Pranešime šiuos dokumentus įvardijo kaip „UAB „R1“ šviežios mėsos sandėlio likučių, sandėliuotų–saugotų Pareiškėjo šaldymo patalpose, apyvartos žiniaraščiai“. Išanalizavus Pareiškėjo pateiktus 2015-10-02 Pranešimo priedo Nr. 3 dokumentus nustatyta, kad juose pateikta informacija – 2010–2013 m. vieno lapo suvestinės lentelės, kurios pavadintos – UAB „K1“ ŠVIEŽIOS MĖSOS SANDĖLIO LIKUČIAI ir atitinkami laikotarpiai 2010–2013 m. Inspekcija pažymi, kad Pareiškėjas 2015-10-02 pateiktame Pranešime šiuos dokumentus įvardijo kaip „UAB „R1“ šviežios mėsos sandėlio likučių, sandėliuotų–saugotų Pareiškėjo šaldymo patalpose, suvestinės“.

Kauno AVMI nustatė, kad pateiktuose prekių apyvartų žiniaraščiuose (priedas Nr. 2) buvo pateikta informacija apie kiaulienos skerdiens prekės kodą, kategoriją (S,E,U,R,O,P „nevertintina“), svorio matą (kg), likučius laikotarpio pradžiai ir pabaigai (kg ir suma Lt) bei per laikotarpį užpajamuotos ir išlaiduotos produkcijos kiekį (kg) ir sumą (Lt), dokumentai patvirtinti UAB „R1“ antspaudu bei vyr. buhalterės J. S. spaudu ir parašu. Pareiškėjo pateiktose suvestinėse lentelėse (Pranešimo priedas Nr. 3) buvo nurodyta tik kiaulienos skerdiens kategorija (S,E,U,R,O,P „nevertintina“ ir subproduktų pavadinimas (kiaulių kepenys, plaučiai, inkstai, širdys, liežuviai, blužnis, taukinė, diafragma ir kt.) ir svoris (kg), jokios kitos (likučių laikotarpio pradžiai ir pabaigai, suminės prekių apskaitos) informacijos lentelėse nėra, o suvestines sudariusio asmens vardas, pavardė, parašas nurodytas tik atskirais mėnesių laikotarpiais. Pažymėtina, kad būtent šių dokumentų kopijas 2015-09-25 prokuratūros raštu Pareiškėjo direktoriui buvo leidžiama gauti.

Kauno AVMI pakartotinio patikrinimo metu išanalizavusi pateiktus 2015-10-02 Pranešimo priedų Nr. 2 ir Nr. 3 dokumentus, Pareiškėjo Pranešime siejamus su ginčo 2013-03-19 PVM sąskaita faktūra, nustatė, kad juose pateikta informacija (tik UAB „R1“ informacija pavadinta „Atsargų likučiai“) jau buvo nagrinėta ir vertinta pirminio mokestinio patikrinimo metu ir išdėstyta 2015-04-29 patikrinimo akto prieduose Nr. 13 ir Nr. 14. Taip pat jau buvo įvertinti 2015-04-21 Pareiškėjo direktoriaus K. V. pateikti „Šviežios mėsos sandėlio likučių“ duomenys – 2010-12-31, 2011-12-31, 2012-12-31 (priedas Nr. 13) bei Pareiškėjo darbuotojų 2014-12-05 paaiškinimas dėl Pareiškėjo patalpose atliktų metinių inventorizacijų (priedas Nr. 14). Pateiktuose „Šviežios mėsos sandėlio likučių“ dokumentuose nurodyti kiekinės šviežios mėsos duomenys (kg) pagal kategorijas (S, E ir t. t.), kiaulienos ir jautienos subproduktų kiekis ir pavadinimas 2010–2013 m. pabaigai bei prie kiekvieno dokumento (ta pačia data) pridėta „Atsargų likučiai“ (prekės pavadinimas ir kiekis) su nuoroda UAB „R1“, tačiau šie duomenys nėra patvirtinti UAB „R1“ atsakingų asmenų parašais. Pirminio patikrinimo metu konstatuota, jog iš pateiktų dokumentų nebuvo galimybės gauti reikiamos informacijos, tuo pačiu jų negalima priskirti inventorizavimo aprašui.

Pakartotinio patikrinimo metu susisteminius Pranešimo priedo Nr. 2 ir priedo Nr. 3 duomenis (Pareiškėjo „Šviežios mėsos sandėlio likučiai“ ir UAB „R1“ „Prekių apyvartos“ suvestiniai duomenys už laikotarpį nuo 2010 m. birželio mėn. iki 2013 m. kovo mėn. 31 d.), nustatyta, kad 2010 ir 2011 metų atskirais mėnesiais apskaityti mėsos likučiai (kg) skyrėsi nežymiai, 2012-12-31 abiejų įmonių nurodyti mėsos likučiai vienodi, o 2013-02-28 laikotarpio pradžioje ir pabaigoje šviežios mėsos likučių Pareiškėjas iš viso nepateikė (nevedė ar neturėjo).

Pažymėtina, kad Pareiškėjas pateiktose suvestinėse nevedė mėsos likučių laikotarpio pradžioje ir pabaigoje, nevedė jų suminės apskaitos, o UAB „R1“ apskaitė tik mėsos skerdienu kategorijomis (S. E. U. R. O. P ir „nevertinta“), todėl abiejų įmonių duomenys palyginimui pakartotinio patikrinimo akte analizuoti tik kiaulienos skerdienu skirstant pagal kategorijas ir tik kiekiu (kg) išraiška. Išanalizavusi Priedo Nr. 2 ir priedo Nr. 3 duomenis už laikotarpį nuo 2013-01-01 iki 2013-01-31 (patikrinimo akto lentelė Nr. 5) Kauno AVMI konstatavo, jog abiejų įmonių duomenys yra skirtingi, todėl jie turi įtakos ir likučiams sekantiems laikotarpiams, t. y. 2013 m. vasario–kovo mėnesiams ir paneigia Pareiškėjo teiginius, kad naujai pateikti dokumentai patvirtina, jog Pareiškėjas sandėliavo–saugojo UAB „R1“ kiaulienos skerdienu, kurią įsigijo pagal ginčo 2013-02-19 PVM sąskaitą faktūrą.

Kaip minėta, Pareiškėjas pateikė 2013-03-19 UAB „R1“ išrašytą PVM sąskaitą faktūrą serija KAV Nr. 21349, kurioje už sandėliavimo paslaugas (nuo 2010 m. rugsėjo mėn. iki 2013 m. vasario mėn.) apskaičiuoti 728677,81 Lt, t. y. 602213 Lt pardavimo suma ir 126464,74 Lt PVM.

Pareiškėjas pakartotinio patikrinimo metu 2016-04-05 patikslino šią UAB „R1“ PVM sąskaitą faktūrą ser. KAV21 Nr. 349-1, kurioje, nurodė 808161,66 Lt (667902,20 Lt ir 140259,46 Lt PVM) sandėliavimo paslaugos mokesį.

Pareiškėjas 2016-05-12 dar kartą pateikė patikslintą PVM sąskaitą faktūrą serija KAV21 Nr. 349-1 už sandėliavimo paslaugas, kurioje apskaičiuota suma – 559767,20 Lt ir PVM suma – 117551,11 Lt, iš viso 677318,31 Lt, t. y. 51359,50 Lt (728677,81 – 677318,31) mažiau nei pirminėje PVM sąskaitoje faktūroje.

Kauno AVMI palyginusi visų Pareiškėjo pateiktų sandėliavimo–saugojimo mėsos kiekių tonomis (kaip nurodyta 2010-06-08 Gamybos sutartyje) ir paslaugos kainos apskaičiavimus, nustatė, kad jie visi skirtingi (patikrinimo akto lentelė Nr. 9): pirminėje 2013-03-19 PVM sąskaitoje faktūroje serija KAV Nr. 21349 nurodytas sandėliavimo kiekis – 60221,30 kg; patikslintoje 2016-04-05 PVM sąskaitoje faktūroje serija KAV21 Nr. 341-1 sandėliavimo kiekis – 66790,22 kg; patikslintoje 2016-05-12 PVM sąskaitoje faktūroje serija KAV21 Nr. 341-1 nurodytas sandėliavimo kiekis – 55976,72 kg.

Visuose pateiktuose Pareiškėjo sandėliavimo–saugojimo skaičiavimuose nurodytas atitinkamu laikotarpiu saugomos–sandėliuojamos mėsos kiekis iš viso (kg) yra skirtingas ir nėra konkrečiai susietas su UAB „R1“ įformintoje ginčo PVM sąskaitoje faktūroje serija RKZ Nr. 000015477 nurodytu skerdienos kiekiu – „Kiaulienos skerdiena kategorija „E“ – 97600,777 kg, kiaulienos skerdienos, kategorija „U“ – 2307,546 kg. Pagal pateiktą informaciją, Pareiškėjas kiaulienos kategorijai „S“ sandėliavimo–saugojimo paslaugos mokesčio iš viso neskaičiavo.

Taigi konstatuota, jog Pareiškėjas buhalterinės apskaitos žiniaraščiuose „Prekių judėjimas“ neapkaitė kiekinio ir suminio pirktų prekių užpajamavimo bei prekių pardavimo mokesčio mėnesio (ir metų) laikotarpiu, patikrinimui nepateikė dokumentų ir registrų, kuriuose būtų apskaityta, kokį kiekį mėsos ir subproduktų grąžino UAB „R1“, nevedė 07 sąskaitos apyvartos žiniaraščių, dėl ko negalima nustatyti, ar pagrįstai neapskaičiavo ir nedeklaravo pardavimo PVM kiekvieną mėnesį už sandėliavimo paslaugas, kaip tai numatyta 2010-06-08 Gamybos sutartyje Nr. 10-016, bei neatliko 2011–2012 m. trečiųjų asmenų turto inventorizacijos, kaip numatyta Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1999-06-03 nutarimu Nr. 719 patvirtintose „Inventorizacijos taisyklėse“.

Įvertinusi pakartotinio patikrinimo metu gautą informaciją, Kauno AVMI konstatavo, jog ūkinė operacija pagal UAB „R1“ vardu išrašytą ginčo 2013-03-19 PVM sąskaitą faktūrą, kurioje įformintas prekių pardavimas Pareiškėjui už 822525,10 Lt (679773,72 Lt + 142751,38 Lt PVM) realiai neįvyko, nes prekės, nurodytos apskaitos dokumente, nebuvo patiektos.

Kauno AVMI pakartotinį patikrinimą atliko dėl to, kad Pareiškėjas Mokestinių ginčų komisijai prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija) pateikė 2015-10-02 iš Kauno apygardos teismo gautas UAB „R1“ dokumentų kopijas, juos įvardinant kaip Priedas Nr. 2 – UAB „R1“ prekių sandėliuotų ir saugotų Pareiškėjo šaldymo patalpose 2010–2013 m. apyvartos žiniaraščiai ir priedas Nr. 3 UAB „R1“ šviežios mėsos sandėlio likučių, sandėliuotų ir saugotų Pareiškėjo šaldymo patalpose 2010–2013 m., suvestinės.

Inspekcija nurodo, kad Kauno AVMI pakartotinio patikrinimo metu pagrįstai padarė išvadą, kad Pareiškėjas neturėjo teisės į 2013 m. kovo mėn. PVM atskaitą įtraukti 142751 Lt pirkimo PVM pagal UAB „R1“ įformintą ginčo PVM sąskaitą faktūrą.

Pakartotinio patikrinimo metu išanalizavusi Pareiškėjo 2015-10-02 Pranešimo priedus Nr. 2, Nr. 3, Kauno AVMI nustatė, kad juose pateikta informacija jau buvo nagrinėta pirminio patikrinimo metu ir išdėstyta 2015-04-29 patikrinimo akto prieduose Nr. 13, Nr. 14. Pateiktuose dokumentuose yra surašyti kiekiniai šviežios mėsos duomenys pagal kategorijas (S, E, U ir t. t.), subproduktų kiekis ir pavadinimas 2010–2013 m. pabaigoje bei „Atsargų likučiai“ (UAB „R1“), kuriame nurodytas kiekis ir pavadinimas, tačiau patikrinimo metu nustatyta, kad juose nurodytas prekių kiekis kilogramais skirtingas, o UAB „R1“ atsargų likučiai nesuderinti su šios įmonės atsakingais asmenimis, todėl pirminio patikrinimo metu iš šių dokumentų nebuvo galima gauti reikiamos informacijos. Pakartotinio patikrinimo metu mokesčių administratorius susistemino Pareiškėjo Pranešime pateiktų priedų duomenis ir konstatavo, kad 2013-02-28 šviežios mėsos likučių Pareiškėjas iš viso nepateikė, taip pat pažymėjo, kad pateiktose suvestinėse nevedė suminės apskaitos, o UAB „R1“ apskaitė kiaulienos skerdienu tik raumeningumo kategorijomis, taigi patikrinimo metu duomenys palyginimui analizuoti tik pagal kategorijas (S, E, U ir t. t.) ir tik kiekiu (kg) išraiška. Iš 2016-05-19 patikrinimo akte pateiktos lentelės Nr. 5 akivaizdžiai matyti, kad abiejų įmonių duomenys už 2013 m. sausio mėnesį yra skirtingi (Pareiškėjo kiaulienos skerdienos likutis 2013-01-31 yra 34006,97 kg mažesnis nei UAB „R1“), o tai turi tiesioginę įtaką ir sekančių laikotarpių (vasario bei kovo mėnesių) likučiams.

Dėl nustatytų kiaulienos skerdienos kiekių neatitikimų už 2013 m. sausio mėn. Pareiškėjas pakartotinio mokesčio patikrinimo metu (2016-05-11) pateikė papildomus dokumentus: susirašinėjimo su UAB „R1“ vyr. buhalterė el. pašto (buhalterija@R1.lt) išrašus (2013-01-29 ir 2013-02-04) ir Pareiškėjo šaldytos mėsos sandėlio likučius 2013-01-31 bei 2 lenteles, vienos iš jų duomenys (šviežios mėsos sandėlio likučiai 2013 m sausio 31 d.) jau buvo pateikti 2015-10-02 Pranešimo priede Nr. 2 (ir analizuoti patikrinimo akto 5 lentelėje). Kitoje lentelėje Pareiškėjo pateiktų šaldytos mėsos sandėlio likučių bendras svoris nenurodytas, nėra sudariusio lentelę atsakingo asmens pavardės, parašo, o lentelės apačioje padarytas įrašas, jog „Rinkos kainomis išpjaustytos mėsos kaina lygi 33177 kg skerdienos kiekiui“, tačiau patikrinimo metu subalansavus pateiktus kiaulienos skerdienos kilogramus nustatyta iš viso – 22389 kg. Įvertinus 2016-05-11 papildomai pateiktus duomenis, pažymėtina, kad paties Pareiškėjo 2013 m. sausio 31 d. duomenys yra nekonkretūs ir nelyginami, o Pareiškėjo palyginimas, kai kiaulienos skerdienos kiekis yra lyginamas su rinkos kaina ir gaunamas faktinis kiaulienos likučių svoris, nepagrindžia fakto, kad Pareiškėjas konkrečiu laikotarpiu apskaitė konkrečius skerdienos kiekius, tuo pačiu nepatvirtina, kad UAB „R1“ ir Pareiškėjo likučiai 2013-01-31 yra vienodi.

Inspekcija nurodo, kad dar pirminio mokesčio patikrinimo metu nustatyta, kad paskutinis kiaulių tiekimas skerdimui Pareiškėjui pagal UAB „R1“ išrašytą PVM sąskaitą faktūrą apskaitoje apskaitytas 2013-02-16, paskutinis kiaulių skerdimas pas Pareiškėją apskaitytas 2013-02-15. Pareiškėjo 2015-10-02 pateikto Pranešimo priedo Nr. 2 duomenimis, UAB „R1“ apskaityta prekių apyvarta per 2013 m. vasario mėnesį ir 2013-02-28 nustatytas 104948,68 kg likutis (patikrinimo akto 6 lentelė).

Pareiškėjas nei pirminio, nei pakartotinio patikrinimo metu kiaulienos skerdienos kiekio laikotarpio pabaigai (2013-02-28) neapskaitė, todėl palyginti abiejų įmonių kiaulienos skerdienos kiekių likučių Kauno AVMMI neturėjo galimybes, tuo pačiu neturėjo galimybes teigti, jog UAB „R1“ apskaitė realų kiaulienos skerdienos kiekį laikotarpio pabaigoje, t. y. 2013-02-28, ar tokį, koks realiai turėtų būti ir kurio iš Pareiškėjo neatgavo ir dėl kurio vyksta mokesčiai ginčai. Dėl šios priežasties Pareiškėjo skundo teiginiai, kad 2013 metų vasario mėnesio duomenys, sudėjus šviežios ir šaldytos mėsos likučių suvestinių duomenis, sutampa, yra nepagrįsti.

Pareiškėjo teigimu, mokesčių administratorius neteisingai vartoja sąvoką „šviežia mėsa“, nes užšaldyta mėsa yra taip pat šviežia mėsa, jei kiauliena laikoma -1+7 temperatūroje, ji yra tinkama vartojimui 5 (penkias) paras, jei kiauliena yra užšaldoma iki – 18 laipsnių temperatūros, ji tinkama vartojimui daug ilgesniu laikotarpiu. Kaip nurodo Inspekcija, Pareiškėjas pateiktose

„Pareiškėjo šviežios mėsos sandėlio likučiai“ suvestinėse nenurodė ir neįvardino, kokia tai šviežia mėsa – atšaldyta (atvėsinta) ar užšaldyta.

Pareiškėjas taip pat atkreipia dėmesį į tai, kad UAB „R1“ naudota programa neskirstė produkcijos į užšaldytą ir atšaldytą. Todėl konstatuotina, kad nėra galimybės paneigti UAB „R1“ teiginius, kad ji pardavinėja tik šviežią (neužšaldytą) mėsą (2015-04-29 patikrinimo aktas), tuo pačiu nėra pagrindo tvirtinti, kad UAB „R1“ kiaulienos skerdienuose likučiai laikotarpio pabaigoje yra būtent užšaldytos šviežios mėsos likučiai.

Įvertinus Pareiškėjo pirminio bei pakartotinio patikrinimo metu pateiktus dokumentus, nustatyta, kad Pareiškėjo kiaulienos skerdienuose likutis 2013-01-31 yra 34006,97 kg mažesnis, nei UAB „R1“ apskaitytas kiekis. 2013-02-28 Pareiškėjas „Šviežios mėsos sandėlio likučiai“ suvestinės nevedė, o UAB „R1“ apskaitė 104948,68 kg kiaulienos skerdienuose likučius (patikrinimo akto lentelė Nr. 6), todėl Kauno AVMI pagrįstai konstatavo, jog nėra galimybės palyginti prekių likučių laikotarpio pabaigoje ir tvirtinti, kad UAB „R1“ apskaitė realų kiaulienos skerdienuose likutį, o ne menamą.

Taip pat nepagrįsti Pareiškėjo argumentai, jog mokesčių administratorius nepagrįstai vertino pirminio patikrinimo metu pateiktas skaičiavimo lenteles (suvestines) bei UAB „R1“ atsargų likučių suvestinėse vertino ne tuos skaičius, t. y. turėjo vertinti Pareiškėjo apskaitininkės V. Ž. ranka įrašytus skaičius. Pareiškėjas nurodo, jog pradinuose skaičiavimuose buvo nustatytos aritmetinės klaidos, todėl, įvertinusi gautą ikiteisminio tyrimo medžiagą, atliko tikslius skaičiavimus. Inspekcija pažymi, jog tiek pirminio, tiek pakartotinio patikrinimo metu nustatyta, kad Pareiškėjas buhalterinę apskaitą vedė pažeisdamas BAĮ nuostatas, todėl iš dalies nebuvo galima nustatyti Pareiškėjo veiklos, jo turto, nuosavo kapitalo, įsipareigojimų dydžio ir struktūros.

Pareiškėjas pakartotinio patikrinimo metu 2 kartus tikslino 2013-03-19 UAB „R1“ išrašytą PVM sąskaitą faktūrą serija KAV Nr. 21349 už kiaulienos skerdienuose sandėliavimo paslaugas, kiekvieną kartą apskaičiuodamas skirtingą saugomos produkcijos kiekį: pirminėje 2013-03-19 PVM sąskaitoje faktūroje serija KAV Nr. 21349 nurodytas sandėliavimo kiekis – 60221,30 kg; 2016-04-05 patikslintoje PVM sąskaitoje faktūroje serija KAV21 Nr. 341-1 – 66790,22 kg, o 2016-05-12 patikslintoje PVM sąskaitoje faktūroje – 55976,72 kg. Pažymėtina, kad visuose pateiktuose Pareiškėjo sandėliavimo–saugojimo skaičiavimuose nurodytas atitinkamu laikotarpiu saugomos–sandėliuojamos mėsos kiekis iš viso (kg) nėra konkrečiai susietas su UAB „R1“ įformintoje ginčo PVM sąskaitoje faktūroje nurodytu skerdienuose kiekiu – „Kiaulienos skerdiena kategorija „E“ – 97600,777 kg, kiaulienos skerdiena kategorija „U“ – 2307,546 kg. Pareiškėjas kiaulienos kategorijai „S“ sandėliavimo – saugojimo paslaugos mokesčio iš viso neskaičiavo.

Pareiškėjas teikė paaiškinimus, kaip skaičiuojamas sandėliavimo mokesčiai. Tačiau Pareiškėjo pateikti „UAB R1“ produkcijos (E ir U raumeningumo klasių skerdenų) sandėliavimo ir saugojimo Pareiškėjo šaldymo patalpose“ skaičiavimai yra atlikti rankiniu būdu, todėl Kauno AVMI pagrįstai padarė išvadą, kad yra didelė aritmetinio skaičiavimo paklaidos galimybė, ką patvirtina ir pakoreguoti (2016-04-06, 2016-04-05, 2016-05-11) skaičiavimai. Akivaizdu, kad tokie savalaikiai atlikti ir abipusiai patvirtinti buhalterinės apskaitos registrais skaičiavimai, galintys užtikrinti dokumentų teisingumą, nebuvo atliekami sandėliavimo paslaugos (jeigu tokia buvo teikiama) momentu, t. y. ūkinės operacijos metu, kaip įtvirtinta BAĮ 12 str. 4 dalyje – „apskaitos registruose ūkinių operacijų ir ūkinių įvykių duomenys užregistruojami ūkinės operacijos arba ūkinio įvykio dieną, arba iškart po to, kai yra galimybė tai padaryti, bet ne vėliau kaip per 4 mėnesius“.

Pareiškėjas patikslintą 2013-03-19 PVM sąskaitą faktūrą serija KAV21 Nr. 341-1 už sandėliavimo paslaugas 2016-03-21 registruotu laišku išsiuntė UAB „R1“, tačiau pastaroji šią PVM sąskaitą faktūrą grąžino bei kaip ir dėl pirminės 2013-03-19 išrašytos PVM sąskaitos faktūros, taip ir dėl patikslintos PVM sąskaitos faktūros nesutiko, kad saugojimo paslauga faktiškai atlikta.

Kaip nustatyta ir pirminio patikrinimo metu Pareiškėjo surašyti „Šviežios mėsos sandėlio likučiai“ 2010–2013 m. laikotarpiu neatitinka atliekamos metinės turto inventorizacijos aprašų reikalavimų, kaip tai numatyta Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1999-06-03 nutarime Nr. 719.

Metinės inventorizacijos aprašuose yra apskaitomas visas įmonės (savas ir svetimas) turimas ir saugomas turtas metų pabaigoje, tačiau Pareiškėjas metinės inventorizacijos aprašuose nei vienu atveju UAB „R1“ turto (kiaulienos skerdiens likučių) neinventorizavo ir nenurodė, todėl metų pabaigoje nėra galimybės nustatyti Pareiškėjo patalpose sandėliuoto–saugoto (jeigu buvo saugoma) UAB „R1“ turto kiekio, vertės ir struktūros.

Pažymėtina, kad tose pačiose Pareiškėjo patalpose, įskaitant ir šaldymo bei gilaus šaldymo patalpas, buvo sandėliuojama ir saugoma paties Pareiškėjo pirktą kiaulienos skerdieną iš UAB „R1“, skirta perpardavimui. Pirminio patikrinimo metu nustatyta, kad prekių likučiai kiekinė ir sumine išraiška užfiksuoti „Prekių inventorizacijos“ žiniaraščiuose laikotarpio pradžioje ir pabaigoje atitinka prekių likučius kiekinė ir sumine išraiška „Prekių judėjimo“ žiniaraščiuose, tačiau „Prekių judėjimo“ žiniaraščiuose nurodyta prekių pirkimo ir pardavimo kiekinė ir suminė apskaita neatitinka su faktiškai tą laikotarpį prekių pirkimo, užpajamavimo bei pardavimo suma ir kiekiu. Pareiškėjo pateikti 2011–2013 metų kiekvieno mėnesio prekių pirkimai, pajamavimo iš gamybos kiekiai (kg) bei parduotų prekių kiekiai (kg) buvo išrinkti rankiniu būdu iš pirminių buhalterinės apskaitos dokumentų, o šių duomenų apskaita pas Pareiškėją nebuvo vedama (ar jų negalėjo suformuoti turima ir naudojama buhalterinės apskaitos programa „Agnum“). Todėl patikrinimo metu pagrįstai nebuvo galima nustatyti, kaip Pareiškėjo aritmetiškai apskaičiuoto mėsos likučio faktą susieti su sandėliavimo–saugojimo paslaugos atlikimo faktu, tuo pačiu apskaičiuotus saugomos (jeigu buvo saugoma) mėsos kiekio likučius atitinkamo laikotarpio pabaigoje susieti su ginčo 2013-03-19 pirkimo PVM sąskaita faktūra, įforminta UAB „R1“. Pareiškėjo pateikti atlikti kiaulienos likučių sandėliavimo–saugojimo skaičiavimai (pirminiai bei keletą kartų pakoreguoti) nepatvirtina pačios sandėliavimo-saugojimo paslaugos, tik įrodo, kad buhalterinė apskaita pas Pareiškėją tvarkoma pažeidžiant BAĮ nuostatas.

Taigi Inspekcija konstatuoja, jog Pareiškėjo 2015-10-02 Pranešimu pateikti priedai Nr. 2 ir Nr. 3 bei papildomai pateikti dokumentai neįrodo, kad ūkinė operacija, atvaizduota ginčo 2013-03-19 UAB „R1“ PVM sąskaitoje faktūroje, realiai įvyko. Inspekcija pažymi, kad LVAT yra išaiškinęs, jog tais atvejais, kai paslaugos ar prekės, nurodytos PVM sąskaitoje faktūroje, nėra realiai tiekiamos, teisė į PVM atskaitą negali būti realizuota, nes nėra PVM objekto, kuris apibrėžtas PVMĮ 3 straipsnyje (LVAT 2014-03-06 nutartis adm. byloje A442-624/2014).

Pareiškėjas nepateikė pakankamų įrodymų, paneigiančių patikrinimo akte nustatytas faktines aplinkybes ir surinktus įrodymus, todėl darytina išvada, kad Kauno AVMI pagrįstai Pareiškėjui už 2013 m. kovo mėn. papildomai apskaičiavo 142751 Lt (41343,59 Eur) PVM.

Pareiškėjas su Inspekcijos sprendimu nesutinka ir Komisijos prašo skundžiamą sprendimą panaikinti.

Komisija 2015-12-28 sprendime yra nurodžiusi, jog ginčo PVM sąskaitos faktūros išrašymo laikotarpiu (2013-03-19) Pareiškėjo šaldymo patalpose buvusios UAB „R1“ priklausančios kiaulienos skerdiens kiekio nustatymas yra esminė faktinė aplinkybė, nuo kurios priklauso Pareiškėjui papildomai apskaičiuoto PVM pagrįstumas. Pareiškėjas akcentuoja, jog ūkinė operacija, atvaizduota ginčo PVM sąskaitoje faktūroje, realiai įvyko, t. y. Pareiškėjas įsigijo (nusipirko) iš UAB „R1“ produkciją, kuri tą dieną (2013-03-19) buvo Pareiškėjo šaldymo patalpose.

Pareiškėjo teigimu, jei jo šaldymo patalpose būtų trūkę produkcijos, kaip 2013-02-18 inventorizacijos metu nustatė UAB „R1“ atsakingi asmenys (trūkumas – 105 t), tai šias aplinkybes būtų nustačiusios ikiteisminį tyrimą atlikusios institucijos bei Kauno AVMI, kuri 2014-11-04 atliko prekių likučių patikrinimą Pareiškėjo šaldymo patalpose.

Pareiškėjas pažymi, kad 2013-02-18 UAB „R1“ įgalioti darbuotojai buvo tik dalyje Pareiškėjo šaldymo patalpų, t. y. tik viename pastate, nors Pareiškėjui priklausančių mėsos pardirbimo cechą sudaro keturi sublokuoti pastatai (išvardinti). UAB „R1“ darbuotojai apžiūrėjo tik dalį UAB „R1“ produkcijos ir tik dalis UAB „R1“ produkcijos buvo išgabenta. Pareiškėjo teigimu, 2013-02-18 patikrinimo aktas nėra UAB „R1“ atsargų inventorizavimo aprašas.

Kauno apygardos teismas 2015-06-09 nutartimi konstatavo, kad Kauno apygardos prokuratūros 2014-11-14 nutarimas nutraukti ikiteisminį tyrimą dėl didelės vertės turto, t. y. ginčo PVM sąskaitoje faktūroje nurodytos kiaulienos skerdienu, išvaistymo yra teisėtas ir pagrįstas. Taigi, kaip nurodo Pareiškėjas, ginčo kiaulienos skerdienu jis neiššvaistė (*Pareiškėjas cituoja Kauno apygardos prokuratūros 2014-11-14 nutarimą*).

Kauno apylinkės teismas 2015-09-10 nutartimi taip pat patvirtino Kauno apygardos prokuratūros 2015-09-09 nutarimą nutraukti ikiteisminį tyrimą Pareiškėjo atžvilgiu ir dėl aplaidaus buhalterinės apskaitos tvarkymo. 2015-09-09 nutarime nutraukti ikiteisminį tyrimą nurodyta, kad iš minėtų dokumentų (*Pareiškėjo inventorizavimo aprašai, 2010, 2011, 2012 m. atsargų likučių suvestinės*) galima nustatyti Pareiškėjo patalpose sandėliuotą–saugotą UAB „R1“ turto kiekį, jo vertę ir struktūrą.

Pareiškėjas nurodo, kad mokestinėje byloje nėra nei vieno įrodymo, kuris rodytų, jog Pareiškėjas pardavė sandėliuotą ir saugotą UAB „R1“ produkciją nefiksavęs jos pardavimo dokumentais ir neapskaičiavęs jos pardavimo pajamų.

Pareiškėjas nurodo, kad taip pat yra pateikęs UAB „R1“ dokumentus, t. y. UAB „R1“ prekių, sandėliuotų ir saugotų Pareiškėjo šaldymo patalpose 2010–2013 m., apyvartos žiniaraščius (dokumentų pavadinimas „Prekių apyvarta“) (*toliau – Prekių apyvartos žiniaraščiai (UAB „R1“)*). Pažymi, kad iš 2013 m. vasario mėn. UAB „R1“ produkcijos apyvartos žiniaraščio matyti, jog 2013-02-28 Pareiškėjas sandėliavo 5040,415 kg S raumeningumo klasės UAB „R1“ kiaulienos skerdienu, 9760,777 kg E raumeningumo klasės UAB „R1“ kiaulienos skerdienu, 2307,546 kg U raumeningumo klasės UAB „R1“ kiaulienos skerdienu. Būtent šis kiaulienos kiekis, kuris pamažu susikaupė šaldymo patalpose, ir buvo parduotas pagal ginčo PVM sąskaitą faktūrą. Nuo 2013 m. vasario mėn. pabaigos iki pat 2013-03-19 nurodytas produkcijos kiekis buvo laikomas -18 C laipsnių temperatūroje.

Pareiškėjas nurodo, kad pateikė „Šviežios mėsos sandėlio likučiai“ suvestines (toliau – Pareiškėjo šviežios mėsos sandėlio likučių suvestinės), iš kurių matyti, kokį kiekį UAB „R1“ produkcijos kiekvieno mėnesio pabaigoje faktiškai sandėliavo Pareiškėjas. Šios suvestinės buvo rengiamos iki 2013 m. sausio mėn. pabaigos, nes 2013 m. vasario mėn. Gamybos sutartis buvo nutraukta ir UAB „R1“ iš Pareiškėjo patalpų išsigabeno visą jai priklausančią kompiuterinę bei programinę įrangą.

Pareiškėjas pastebi, kad prekių apyvartos žiniaraščiuose (UAB „R1“ parengti dokumentai) esantys duomenys iš esmės atitinka šviežios mėsos sandėlio likučių suvestines (Pareiškėjo parengti dokumentai, kurie kiekvieną mėnesį buvo teikiami UAB „R1“). Kauno AVMI pirminiame 2015-04-29 patikrinimo akte nurodė, kad pas Pareiškėją buvo atliktas Pareiškėjo prekių (mėsos) likučių, laikomų adresu: X sav., nuosavose patalpose – šaldytuvuose, patikrinimas. Kauno AVMI nurodė, kad Prekių likučių patikrinimo akte užfiksuota, jog atskirose Pareiškėjo patalpose 2014-11-04 sandėliuojamos mėsos kiekis apytiksliai sudarė 139379 kg arba 139 t 379 kg mėsos. Pareiškėjo nuomone, jei ginčo ūkinė operacija iš tiesų būtų fiktyvi, Kauno AVMI, atlikusi prekių likučių sutikrinimą, būtų nustačiusi akivaizdų (beveik 105 t) prekių trūkumą.

Inspekcija nurodė, kad ginčo 2013-03-19 PVM sąskaitoje faktūroje yra atvaizduotas šviežios kiaulienos skerdienu pardavimas, kurios galiojimo terminas yra 5 dienos, todėl nenustačius šios produkcijos tiekimo fakto, nėra aktuali ankstesnių laikotarpių informacija apie kiaulių ir galvijų prieš skerdimą ir po skerdimą registracijos žurnalo duomenys ar kiaulienos skerdimą ir kokybės vertinimo aktų duomenys. Pareiškėjas nesutinka su tokia pozicija ir nurodo, kad mokesčių administratorius neteisingai vartoja „šviežios mėsos“ sąvoką. Šviežia mėsa – neapdorota jokių kitu būdu, o tik atšaldyta ar užšaldyta supakuota ar nesupakuota mėsa“ (*VMVT direktoriaus 2009-01-12 įsakymu Nr. B1-6 patvirtintų Šviežios mėsos, smulkintos mėsos ir mėsos pusgaminių tvarkymo mėsiniuose taisyklių 3 p.*). Taigi užšaldyta mėsa taip pat yra šviežia mėsa ir 2013-03-19 Pareiškėjas iš UAB „R1“ įsigijo šviežią užšaldytą mėsa, kuri tuo metu buvo Pareiškėjo šaldymo patalpose.

Dėl Inspekcijos teiginio, jog skiriasi abiejų bendrovių duomenys už 2013 m. sausio mėn., t. y. Pareiškėjo nurodomas produkcijos likutis 2013-01-31 yra 34006,97 kg mažesnis, nei UAB „R1“ nurodomas kiekis, Pareiškėjas paaiškina, jog yra pateikęs dvi 2013 m. sausio mėn. lenteles: šviežios mėsos sandėlio likučiai 2013-01-31 ir šaldytos mėsos sandėlio likučiai 2013-01-31. Sudėjus abejose likučių suvestinėse esančius skaičius bei įvertinus natūralios netekties nuostolius, gaunasi tie patys skaičiai, kokie nurodyti UAB „R1“ 2013-01-31 prekių apyvartos žiniaraštyje.

Pareiškėjas taip pat nurodo, kad Kauno apygardos teismas nutartimi civilinėje byloje Nr. e2-1374-480/2016, kuri įsiteisėjo 2016-08-24, patvirtino tarp Pareiškėjo ir UAB „R1“ sudarytą taikos sutartį. Taikos sutartimi šalys patvirtino, kad UAB „R1“ pardavė, o Pareiškėjas nupirko ir gavo ginčo PVM sąskaitoje faktūroje nurodytą prekių kiekį, todėl Pareiškėjas turi atsiskaityti su UAB „R1“ taikos sutartyje nustatyta tvarka. Pareiškėjo teigimu, teisinėje sistemoje negali būti toleruojamos situacijos, kada galiotų du vienas kitam prieštaraujantys arba vienas kito pagrįstumą paneigiantys sprendimai. Nutartis, kuria patvirtinta taikos sutartis, yra įsiteisėjusi, todėl privaloma visiems asmenims ir turi būti vykdoma visoje Lietuvos Respublikos teritorijoje.

Pareiškėjas nurodo, kad aplinkybę, jog Inspekcijos sprendimas naikintinas, taip pat patvirtina Pareiškėjo pateikiami aktualūs (2016-11-07) sandėlio likučiai, iš kurių matyti, kad šiuo metu Pareiškėjo šaldymo patalpose yra per 40 t produkcijos. Jeigu būtų padaryta išvada, kad pagal ginčo PVM sąskaitą faktūrą Pareiškėjas iš UAB „R1“ neįsigijo 105 t produkcijos, Pareiškėjo šaldymo patalpose susidarytų didelis produkcijos perteklius. Taip pat kiltų klausimas, kaip vertinti Pareiškėjo laikotarpiu nuo 2013-03-19 iki 2016-11-07 sudarytus sandorius dėl produkcijos tiekimų, t. y., ką minėtu laikotarpiu Pareiškėjas pardavinėjo. Pareiškėjo teigimu, akivaizdu, kad 2013-03-19 jo šaldymo patalpose buvo beveik 105 t UAB „R1“ produkcijos.

Iš bylos medžiagos matyti, kad skundžiamas Inspekcijos sprendimas tvirtintinas, Pareiškėjo skundas atmestinas.

Nagrinėjamas mokestinis ginčas kilo mokesčių administratoriui neleidus Pareiškėjui į PVM atskaitą įtraukti 41343,54 Eur (142751 Lt) PVM pagal UAB „R1“ vardu išrašytą ginčo PVM sąskaitą faktūrą (2013-03-19 serija RKZ Nr. 000015477), mokesčių administratoriui konstatavus, kad minėtas dokumentas neturi juridinės galios. Pareiškėjui iš viso apskaičiuota ir nurodyta sumokėti į biudžetą 43137,83 Eur PVM (41343,54 Eur + 1794,20 Eur) ir su juo susijusios sumos. Pareiškėjas dėl nurodymo sumokėti 1794,20 Eur PVM nesutikimo argumentų nenurodė nei Inspekcijai, nei Komisijai, t. y. pripažino nepagrįstai nedeklaravęs patikslintos PVM atskaitos sumos, tenkančios prarastos produkcijos vertei, 6195 Lt (1794,20 Eur). Atsižvelgdama į tai, kad Pareiškėjas dėl nurodymo sumokėti 1794,20 Eur PVM mokestinio ginčo neinicijavo, Komisija Inspekcijos sprendimo pagrįstumą nagrinėja Pareiškėjo skunde suformuluotose mokestinio ginčo ribose. Komisija spręs, ar mokesčių administratorius šioje byloje surinktų įrodymų pagrindu pagrįstai konstatavo, kad UAB „R1“ vardu išrašytoje ginčo PVM sąskaitoje atvaizduota kiaulienos skerdienos pardavimo ūkinė operacija realiai nebuvo įvykdyta. Komisija pažymi, kad nagrinėjamas mokestinis ginčas kilo, atlikus pakartotinį Pareiškėjo mokestinį patikrinimą, kuris buvo inicijuotas Komisijai 2015-12-28 sprendimu Nr. S-256 (7-259/2015) panaikinus Inspekcijos 2015-10-05 sprendimą Nr. 69-122 ir Pareiškėjo skundą perdavus centriniam mokesčių administratoriui nagrinėti iš naujo. Pirminio mokestinio ginčo metu Pareiškėjas tik Komisijai buvo pateikęs papildomus dokumentus, kuriuos įvertinusi, Komisija nusprendė, kad būtina užtikrinti centriniam mokesčių administratoriui galimybę savo turimomis priemonėmis ne tik patikrinti Komisijai papildomai pateiktus įrodymus, tačiau juos susieti (palyginti) su mokesčių administratoriaus Pareiškėjo mokestinio patikrinimo metu surinktais įrodymais ir nustatytais aplinkybėmis.

Mokesčių administratorius, atlikęs pakartotinį Pareiškėjo PVM patikrinimą už laikotarpį nuo 2011-01-01 iki 2013-12-31, nustatė, jog Pareiškėjas į PVM atskaitą įtraukė 142751 Lt pirkimo PVM pagal UAB „R1“ vardu išrašytą ginčo 2013-03-19 PVM sąskaitą faktūrą, kurioje nurodyta, kad UAB „R1“ parduoda Pareiškėjui 104948,73 kg (*toliau tekste – taip pat 105 t*)

kiaulienos skerdienu (kategorija S, E, U; laikymo sąl. -1+7; tinka vartoti iki 2013-03-24) už 679773,72 Lt ir 142751,38 Lt PVM, iš viso už 822525,10 Lt. Pareiškėjas 142751 Lt įtraukė į 2013 metų kovo mėnesio PVM pirkimo atskaitą. Patikrinimo metu išanalizavęs Pareiškėjo pateiktus apskaitos dokumentus bei Pareiškėjo direktoriaus paaiškinimus, FNNT 2014-05-29 specialisto išvadoje Nr. 5-2/98 bei papildomoje specialisto išvadoje Nr. 5-2/171 pateiktus duomenis, UAB „R1“ buhalterinės apskaitos duomenis ir šios bendrovės direktoriaus paaiškinimus, taip pat remdamasis FNNT 2013-05-19 Pareiškėjo atžvilgiu pradėtos ikiteisminio tyrimo bylos Nr. 20-9-00501-13 duomenimis, Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos (VMVT) pateikta informacija, Pareiškėjo abiejų mokestinių patikrinimų metu bei 2014-09-12 mokestinio tyrimo surinkta informacija, taip pat Pareiškėjo papildomai pateikta medžiaga, mokesčių administratorius konstatavo, kad surinkti įrodymai nepatvirtina fakto, jog UAB „R1“ pagal minėtą apskaitos dokumentą Pareiškėjui pardavė šviežią mėsą. Mokesčių administratorius, atsižvelgęs į ginčo PVM sąskaitoje faktūroje nurodytas aplinkybes, jog parduodamos Pareiškėjui 105 t kiaulienos skerdienos laikymo sąlygos yra -1+7 laipsniai, o tinkamumo vartoti terminas tik 5 dienos (nuo 2013-03-19 iki 2013-03-24), vertino, jog pagal ginčo PVM sąskaitą faktūrą Pareiškėjui turėjo būti tiekta šviežia mėsa (tik atšaldyta, o ne užšaldyta), o tokios kiaulienos skerdienos 2013-03-19 Pareiškėjas fiziškai (realiai) turėti negalėjo. Mokesčių administratorius įvertino aplinkybes, jog pagal tarp Pareiškėjo ir UAB „R1“ sudarytą 2010-06-08 Gamybos sutartį, nuo sutarties sudarymo iki 2013-03-18 Pareiškėjas neišrašė nei vienos sąskaitos UAB „R1“ už galimai Pareiškėjo patalpose laikytą / saugotą šiai bendrovei pagamintą produkciją (*sutartyje buvo numatyta, jei Užsakovas (UAB „R1“) per nustatytą 5 dienų terminą nuo produkcijos pagaminimo neišsiveždavo šios produkcijos, Gamintojas (Pareiškėjas) už papildomą produkcijos laikymą Užsakovui skaičiuoja laikymo / saugojimo mokestį (10,00 Lt /parai (be PVM) už toną pagamintos produkcijos)*), t. y. mokesčių administratorius atmetė Pareiškėjo argumentus, jog ginčo 105 t skerdienos likutis 2013-03-19 susikaupė UAB „R1“ nuo 2010-06-08 neišsivežus visos skerdienos, kuris buvo saugomas užšaldytas Pareiškėjo šaldymo patalpose. Be to, mokesčių administratorius įvertino ir tai, kad UAB „R1“ atsakingi asmenys atliko savo apskaitos dokumentų sutikrinimą ir 2013-02-18 Pareiškėjui priklausančioje skerdykloje atlikę UAB „R1“ priklausančios šviežios kiaulienos skerdienos inventorizaciją nustatė faktinį mėsos skerdienos, laikomos Pareiškėjo gamybinėse patalpose, trūkumą, kuris siekė apie 105 tonas. Įvertinęs visas nustatytas aplinkybes, mokesčių administratorius padarė išvadą, kad ginčo PVM sąskaita faktūra įforminta formaliai, taip siekiant išspręsti minėtų įmonių (Pareiškėjo ir UAB „R1“) tarpusavio nesutarimus dėl vykdytų sandorių (*UAB „R1“ darbuotojams 2013-02-18 Pareiškėjo patalpose neradus jai priklausančios 105 t skerdienos*). Atsižvelgęs į tai, mokesčių administratorius nurodė, kad ūkinės operacijos turinys išrašytoje ginčo PVM sąskaitoje faktūroje yra formalus ir realiai neįvykęs, prekės, nurodytos apskaitos dokumente, nebuvo patiektos, o Pareiškėjas neteisėtai pasinaudojo 142751,38 Lt PVM atskaita.

Pareiškėjas su tokia mokesčių administratoriaus pozicija nesutiko ir tiek savo skunde, tiek posėdžio Komisijoje metu (*tiek nagrinėjant Pareiškėjo skundą pirminiame Komisijos posėdyje*) nurodė, kad iš UAB „R1“ pagal ginčo PVM sąskaitą faktūrą įsigijo šviežią, tačiau užšaldytą mėsą (iki -18 C), kuri tuo metu (2013-03-19) buvo susikaupusi Pareiškėjo šaldymo patalpose. Pareiškėjas paaiškino, kad pagal 2010-06-08 Gamybos sutarties nuostatas UAB „R1“ tiekė jam gyvulius (kiaules, jaučius, avis), o jis (Pareiškėjas) gautus gyvulius paskersdavo, supjaustydavo ir paskirstydavo į nurodytus UAB „N2“ parduotuvių tinklus. Kaip nurodė Pareiškėjas, jis taip pat iš UAB „R1“ įsigydavo mėsos skerdieną perpardavimui. Pareiškėjo teigimu, minėtos Gamybos sutarties galiojimo laikotarpiu UAB „R1“ išsivežė ne visą pagamintą produkciją, dalis UAB „R1“ produkcijos (skerdienos) liko pas Pareiškėją, kurią jis laikydavo (saugodavo) savo šaldymo patalpose (iki -18 C), ir per ginčui aktualų 2010-06-08–2013-03-19 laikotarpį pas Pareiškėją susikaupė ginčo likutis, t. y. UAB „R1“ priklausantis 105 t kiaulienos skerdienos likutis. Pareiškėjo teigimu, šį ginčo kiaulienos skerdienos likutį, saugotą jo šaldymo patalpose, 2013-03-19 pagal ginčo PVM sąskaitą faktūrą jis ir įsigijo iš UAB „R1“. Pareiškėjas paaiškino, jog UAB „R1“ darbuotojai atliko savo produkcijos, laikytos pas Pareiškėją,

pardavimo PVM sąskaitą faktūrą serija KAV Nr. 21349 (kuri kelis kartus koreguota). UAB „R1“ Pareiškėjo išrašytos PVM sąskaitos faktūros už sandėliavimo paslaugas neapskaitė, nes, UAB „R1“ direktoriaus teigimu, Pareiškėjas šios paslaugos neatliko. Kadangi nei Pareiškėjas, nei UAB „R1“ nevedė ir neapskaitė (ar nepateikė) saugomos mėsos sandėlio likučių, Pareiškėjas neatliko saugomos mėsos likučių inventorizacijos, nevedė 07 (trečiųjų asmenų turtas įmonėje) nebalansinės sąskaitos apyvartos žiniaraščių, mėsos perdavimo UAB „R1“ apskaitos, UAB „R1“ atsakingi asmenys 2013-02-18 pas Pareiškėją atlikę UAB „R1“ priklausančios šviežios kiaulienos skerdiens inventorizaciją nustatė faktinį mėsos skerdiens 105 t trūkumą, o paskutinis kiaulių skerdimas pas Pareiškėją įformintas 2013-02-15, mokesčių administratorius pirminio patikrinimo metu padarė išvadą, jog ginčo PVM sąskaita faktūra nepatvirtina fakto, kad Pareiškėjui UAB „R1“ vardu 2013-03-19 tiekta šviežia (tik atvėsinta) skerdiena, o sąskaita išrašyta siekiant išspręsti šalių tarpusavio nesutarimus dėl vykdytų sandorių.

Pareiškėjo pakartotinio patikrinimo metu susisteminęs ir įvertinęs visus surinktus bei Pareiškėjo pateiktus duomenis (*ties pirminius, kuriuos Pareiškėjas keletą kartų koregavo, ties papildomai pateiktus*), mokesčių administratorius taip pat padarė išvadą, kad Pareiškėjas neteisėtai pasinaudojo 142751,38 Lt PVM atskaita, nes ūkinės operacijos turinys išrašytoje ginčo PVM sąskaitoje faktūroje yra realiai neįvykęs, kiaulienos skerdiena, nurodyta šiame apskaitos dokumente, nebuvo patiekta.

Komisija, sutikdama su mokesčių administratoriaus pozicija, kuri taip pat išsamiai išdėstyta Komisijos sprendimo nustatomojoje dalyje (8–13 psl.), dėl skundžiamame Inspekcijos sprendime išdėstytų motyvų plačiau nepasisakys, o tik, atsakydama į Pareiškėjo skundo argumentus, juos papildys. Pareiškėjas po įvykusio Komisijos 2016-12-20 posėdžio 2016-12-30 Komisijai pateikė 2016-12-22 rašytinius paaiškinimus, kuriuose, be kitų (*kurie nurodyti ir skunde*), išdėstė argumentus dėl mokestinėje byloje pateiktų skerdiens saugojimo paslaugos apimčių suvestinių nevertinimo, nes, Pareiškėjo nuomone, šios suvestinės ne tik nėra produkcijos (turto) apskaitos dokumentai, bet ir negali atspindėti sutampančių produkcijos (turto) likučių.

Dėl skerdiens saugojimo paslaugos apimčių suvestinių Pareiškėjas 2016-12-22 rašytiniuose paaiškinimuose nurodė, kad šios suvestinės yra neaktualūs išvestiniai paslaugos apimčių skaičiavimo dokumentai (*dokumentų pavadinimas „UAB „R1“ produkcijos („E“ ir „U“ raumeningumo klasių skerdenų) sandėliavimas ir saugojimas UAB „K1“ (Pareiškėjo) šaldymo patalpose*“), sudaryti siekiant kito tikslo ir skaičiuojančiam asmeniui disponuojant neišsamia pirmine apskaitos informacija.

Komisija pažymi, kad šiame sprendime jau ne kartą akcentuota paties Pareiškėjo pozicija, jog 105 t UAB „R1“ priklausančios skerdiens jo šaldymo patalpose susikaupė Gamybos sutarties galiojimo laikotarpiu, UAB „R1“ neišsivežus visos paruoštos (tik atvėsintos) kiaulienos skerdiens, ir šis skerdiens kiekis Pareiškėjui parduotas pagal ginčo 2013-03-19 PVM sąskaitą faktūrą. Tai, kaip minėta, ir yra šios mokestinės bylos ginčo dalykas.

Papildomai pateiktuose 2016-12-22 rašytiniuose paaiškinimuose Pareiškėjas nurodė, kad minėtos suvestinės yra rengtos civiliniame ginče, siekiant pagrįsti, kokį kiekį UAB „R1“ produkcijos Pareiškėjas saugojo ilgiau nei 5 dienas, kokiu laikotarpiu ir kokia sandėliavimo–saugojimo mokesčio skola dėl to įskaitytina vienuarūšiams reikalavimams ir papildomai priteistina iš UAB „R1“ civiliniame ginče. Taip pat nurodė, kad šios suvestinės susijusios tik su Gamybos sutarties 2.1.5 punkte įtvirtinta UAB „R1“ prievole atsiskaityti už jos produkcijos sandėliavimą ir saugojimą, bet ne su faktine aplinkybe, kokį kiekį UAB „R1“ produkcijos Pareiškėjas 2013-03-19 turėjo savo šaldymo patalpose. Iš tokių vienas kitam prieštaraujančių Pareiškėjo teiginių taip ir lieka neaišku, už *kokios produkcijos* sandėliavimą ir saugojimą turėjo atsiskaityti UAB „R1“ ir kodėl Pareiškėjo *šaldymo patalpose saugota produkcija* nesusijusi su *faktine aplinkybe*, kokį kiekį UAB „R1“ produkcijos Pareiškėjas 2013-03-19 turėjo savo šaldymo patalpose. Pažymėtina, kad Pareiškėjas neginčija, jog UAB „R1“ prekiaavo tik šviežia skerdiena (atvėsinta iki -1 +7 C). Atsižvelgiant į šias aplinkybes, konstatuotina, kad Pareiškėjo teiginiai dėl jo šaldymo patalpose saugotos UAB „R1“ produkcijos suvestinių nevertinimo šio ginčo kontekste vertintini kaip prieštaraujantys Pareiškėjo

argumentams apie jo šaldymo patalpose pamažu susidariusį (susikaupusį) UAB „R1“ skerdienos likutį, kuris Gamybos sutarties galiojimo laikotarpiu liko, neišsivežus visos paruoštos kiaulienos skerdienos.

Komisijos nuomone, visų pirma, būtent šie Pareiškėjo duomenys (skerdienos saugojimo paslaugos apimčių suvestinės) ir turėtų pagrįsti Pareiškėjo *šaldymo patalpose saugotos* UAB „R1“ priklausančios skerdienos kiekio likutį ginčiui aktualiu laikotarpiu ir laikotarpio pabaigoje, t. y. pagrįsti 105 t šaldytos skerdienos, buvusios *Pareiškėjo šaldymo patalpose*, kiekį 2013-03-19. Šiuo atveju susidaro dviprasmiška situacija. Iš vienos pusės, Pareiškėjas pats nurodo, kad jo šaldymo patalpose saugotos UAB „R1“ produkcijos suvestinės yra neaktualūs išvestiniai paslaugos apimčių skaičiavimo dokumentai. Iš kitos pusės, mokesčių administratorius, įvertinęs šių suvestinių turinį, nustatė, kad suvestinėse esantys duomenys iš tikrųjų niekaip nepagrindžia Pareiškėjo šaldymo patalpose 2013-03-19 buvusio (jei buvo) skerdienos kiekio likučio, priklausančio UAB „R1“ (*pats Pareiškėjas nurodė, kad minėti duomenys apskaičiuoti disponuojant neišsamia pirmine apskaitos informacija (taigi Pareiškėjui pačiam pripažinus dėl pirminės apskaitos informacijos ginčo klausimu neišsamumo (ar nevedimo / neturėjimo)*). Kaip minėta, Pareiškėjas kelis kartus koregavo 2013-03-19 UAB „R1“ išrašytą PVM sąskaitą faktūrą serija KAV Nr. 21349 už sandėliavimo paslaugas (nuo 2010 m. rugsėjo mėn. iki 2013 m. vasario mėn.), t. y. mokesčių administratorius, palyginęs visų Pareiškėjo pateiktų sandėliavimo–saugojimo mėsos kiekių tonomis (kaip nurodyta 2010-06-08 Gamybos sutartyje) ir paslaugos kainos apskaičiavimus, nustatė (pakartotinio patikrinimo akto 19 psl. esanti lentelė Nr. 9): pirminėje 2013-03-19 PVM sąskaitoje faktūroje serija KAV Nr. 21349 nurodytas sandėliavimo kiekis – 60221,30 kg; patikslintoje 2016-04-05 PVM sąskaitoje faktūroje serija KAV21 Nr. 341-1 sandėliavimo kiekis – 66790,22 kg; patikslintoje 2016-05-12 PVM sąskaitoje faktūroje serija KAV21 Nr. 341-1 nurodytas sandėliavimo kiekis – 55976,72 kg. Taigi nurodytas atitinkamu laikotarpiu saugomos–sandėliuojamos mėsos kiekis iš viso (kg) yra skirtingas ir niekaip nesusietas su ginčo PVM sąskaitoje faktūroje nurodytu skerdienos kiekiu: kiaulienos skerdiena kategorija „E“ – 97600,777 kg, kiaulienos skerdiena kategorija „U“ – 2307,546 kg. Be to, pažymėtina, Pareiškėjas kiaulienos kategorijai „S“ sandėliavimo–saugojimo paslaugos mokesčio iš viso neskaičiavo, nors ginčo PVM sąskaitoje faktūroje nurodytas „S“ kategorijos kiaulienos skerdienos kiekis 5041,805 kg.

Pareiškėjo teigimu, jo patalpose 105 t kiaulienos skerdienos (užšaldytos) buvimą 2013-03-19 patvirtina pateikti „Prekių apyvartos žiniaraščiai (UAB „R1“)“ ir „Pareiškėjo šviežios mėsos sandėlio likučių suvestinės“. Mokesčių administratorius, išanalizavęs Pareiškėjo nurodytų dokumentų duomenis už laikotarpį nuo 2013-01-01 iki 2013-01-31 (pakartotinio patikrinimo akto 12 psl. esanti lentelė Nr. 5), konstatavo, jog abiejų įmonių duomenys yra skirtingi, todėl jie turi įtakos ir likučiams sekantiems laikotarpiams, t. y. 2013 m. vasario–kovo mėnesiams ir paneigia Pareiškėjo teiginius, kad naujai pateikti dokumentai patvirtina, jog Pareiškėjas sandėliavo–saugojo UAB „R1“ kiaulienos skerdieną, kurią įsigijo pagal ginčo 2013-03-19 PVM sąskaitą faktūrą.

Dėl Inspekcijos teiginio, jog skiriasi abiejų bendrovių duomenys už 2013 m. sausio mėn. (*Pareiškėjo nurodomas produkcijos likutis 2013-01-31 yra 34006,97 kg mažesnis, nei UAB „R1“ nurodomas kiekis*) Pareiškėjas paaiškina, jog yra pateikęs dvi 2013 m. sausio mėn. lenteles: šviežios mėsos sandėlio likučiai 2013-01-31 ir šaldytos mėsos sandėlio likučiai 2013-01-31, o sudėjus abejose likučių suvestinėse esančius skaičius bei įvertinus natūralios netekties nuostolius, gaunasi tie patys skaičiai, kokie nurodyti UAB „R1“ 2013-01-31 prekių apyvartos žiniaraštyje.

Komisija dar kartą pažymi, kad šio ginčo dalykas – Pareiškėjo *šaldymo patalpose* buvęs užšaldytos (-18 C) mėsos likutis, kuris ir buvo (jei buvo) Pareiškėjui perleistas pagal ginčo PVM sąskaitą faktūrą. Akcentuotina, kad Pareiškėjas, be 2013 m. sausio mėn., kitais laikotarpiais sandėlio likučių neskaidė į šviežios ir šaldytos mėsos likučius. Be to, tai neatitinka ir paties Pareiškėjo pozicijos, jog visą skerdieną (tiek šviežią (atvėsintą), tiek užšaldytą) jis pripažįsta ir į šviežios mėsos sandėlio likučių suvestines įtraukia kaip šviežią mėsą. Taigi Pareiškėjo teiginiai,

kad sudėjus šviežios mėsos sandėlio likučius ir šaldytos mėsos sandėlio likučius yra gaunami tie patys skaičiai, kokie nurodyti UAB „R1“ 2013-01-31 prekių apyvartos žiniaraštyje, iš viso neturėtų būti vertinami, kaip pagrindžiantys šaldytos mėsos likučius. Tačiau mokesčių administratorius pakartotinio patikrinimo metu juos įvertino ir nustatė, kad šviežios mėsos sandėlio likučių 2013-01-31 ir šaldytos mėsos sandėlio likučių 2013-01-31 duomenys yra nekonkretūs ir nelyginami, o gautas rezultatas nepagrindžia fakto, kad Pareiškėjas konkrečiu laikotarpiu apskaitė konkrečius skerdienos kiekius ir taip pat nepatvirtina, kad UAB „R1“ ir Pareiškėjo likučiai 2013-01-31 yra vienodi (detaliau pakartotinio patikrinimo akto 13 psl.). Taigi, kaip matyti iš nustatytų aplinkybių, ir Pareiškėjo pateikti dokumentai („Prekių apyvartos žiniaraščiai (UAB „R1“)“ ir „Pareiškėjo šviežios mėsos sandėlio likučių suvestinės“) nepatvirtina jo šaldymo patalpose 2013-03-19 buvus 105 t šaldytos (iki -18 C) kiaulienos skerdienos.

Apibendrinus nustatytas aplinkybes, konstatuotina, jog Pareiškėjo apskaita tvarkoma nerūpestingai. Pareiškėjas pažeidė BAĮ 4 straipsnio ir 6 str. 2 dalies nuostatas. BAĮ 4 straipsnyje numatyti reikalavimai apskaitos informacijai, t. y. ūkio subjektai apskaitą tvarko taip, kad apskaitos informacija būtų: 1) tinkama, objektyvi ir palyginama; 2) pateikiama laiku; 3) išsami ir naudinga vidaus ir išorės informacijos vartotojams. Pagal šio įstatymo 6 str. 2 dalį į apskaitą privaloma įtraukti visas ūkines operacijas ir ūkinius įvykius, susijusius su turto, nuosavo kapitalo, finansavimo sumų, įsipareigojimų dydžio arba struktūros pasikeitimu. Be to, mokesčių mokėtojas privalo pateikti mokesčių administratoriui visus patikrinimui atlikti reikiamus dokumentus, kompiuteriu tvarkomos apskaitos duomenis bei kitą informaciją (MAĮ 40 str. 1 d. 8 p.). Komisija akcentuoja, jog buhalterinės apskaitos duomenys pagal teisės aktų nuostatas yra pirminiai ir leistini informacijos šaltiniai, kurių pagrindu yra apskaičiuojami mokėtini į biudžetą mokesčiai, todėl tais atvejais, kai tokių duomenų mokesčio mokėtojas nerenka (neregistruoja jų apskaitoje) ar jų nepateikia mokesčių administratoriui, jis (mokesčių mokėtojas) prisiima riziką, jog mokesčių administratorius mokesstinę prievolę suformuos tik pagal jam pateiktus (jo turimus) duomenis. Ginčo atveju tai ir lėmė, kad mokesčių administratorius, net ir surinkęs papildomus duomenis (įrodymus), išvadą dėl pagal UAB „R1“ vardu išrašytoje ginčo PVM sąskaitoje faktūroje atvaizduotos kiaulienos skerdienos (užšaldytos) pardavimo Pareiškėjui *ūkinės operacijos realaus nebuvimo* padarė būtent pagal Pareiškėjo pateiktus (nepateiktus) buhalterinės apskaitos duomenis.

Įvertinusi visas nustatytas aplinkybes, Komisija sutinka su mokesčių administratoriaus padaryta išvada, kad ginčo 2013-03-19 PVM sąskaita faktūra išrašyta siekiant išspręsti šalių (Pareiškėjo ir UAB „R1“) tarpusavio nesutarimus dėl vykdytų sandorių. Ginčo 2013-03-19 PVM sąskaita faktūra Pareiškėjui išrašyta būtent UAB „R1“ darbuotojų 2013-02-18 atliktos inventorizacijos pas Pareiškėją metu nerastam kiaulienos skerdienos kiekiui (105 t).

Pareiškėjo teigimu, jei jo šaldymo patalpose būtų trūkę produkcijos, kaip 2013-02-18 inventorizacijos metu nustatė UAB „R1“ atsakingi asmenys (trūkumas – 105 t), tai šias aplinkybes būtų nustačiusios ikiteisminį tyrimą atlikusios institucijos bei Kauno AVMI, kuri 2014-11-04 atliko prekių likučių patikrinimą Pareiškėjo šaldymo patalpose. Komisija pažymi, kad Pareiškėjas nepateikė jokių duomenų (įrodymų) apie ikiteisminį tyrimą atlikusių institucijų pareigūnų atliktas kiaulienos skerdienos inventorizacijas Pareiškėjo šaldymo patalpose. Sprendžiant iš Pareiškėjo skunde cituojamo Kauno apygardos prokuratūros 2014-11-14 nutarimo nutraukti ikiteisminį tyrimą dėl didelės vertės turto išvaistymo ir Kauno apygardos teismo 2015-06-09 nutarties ikiteisminio tyrimo pareigūnai apie Pareiškėjo *galimybes turėti* (sandėliuoti) kiaulienos skerdieną sprendė iš aplinkybių, jog Pareiškėjas turėjo pakankamai šaldytuvo patalpų (*net jei ir būtų pareigūnai atlikę kiaulienos skerdienos inventorizaciją Pareiškėjo patalpose šaldytuvuose, tai ji būtų atlikta ikiteisminio tyrimo metu, t. y. jau po 2013-02-18 ir po 2013-03-19, ir iš šios inventorizacijos duomenų spręsti apie fizinį kiaulienos skerdienos (105 t) buvimą Pareiškėjo šaldytuvuose 2013-03-19 nebūtų galimybės*). Kauno AVMI skerdienos likučių patikrinimą Pareiškėjo patalpose – šaldytuvuose atliko tik 2014-11-04, todėl ir šiuo atveju nėra galimybės spręsti apie 2013-02-18 Pareiškėjo šaldytuvuose buvusį realų fizinį kiaulienos

skerdienos likutį. Kaip matyti iš pirminiame 2015-04-29 patikrinimo akte Nr. FR0680-275 išdėstytų aplinkybių dėl Kauno AVMI darbuotojų 2014-11-04 Pareiškėjo atskirose patalpose – šaldytuvuose atlikto patikrinimo metu nustatyto faktinio skerdienos bei subproduktų kiekio ir Pareiškėjo pateiktuose dokumentuose nurodytų duomenų neišsamumo, prieštaravimo ar tam tikrų duomenų neapskaitymo, mokesčių administratorius neturėjo galimybės nustatyti realaus Pareiškėjo šaldytuvuose laikyto skerdienos kiekio atsekamumo (atskaitos taško) nuo 2014-01-01 (*detaliau pirminio 2015-04-29 patikrinimo akto Nr. FR0680-275 5–6 psl.*). Taigi, priešingai, nei teigia Pareiškėjas, Kauno AVMI darbuotojų 2014-11-04 surašytas prekių likučių patikrinimo aktas (*jame nurodyti duomenys*) nėra dokumentas, kurio pagrindu būtų galima nustatyti 2013-02-18 ar 2013-03-19 buvusį kiaulienos skerdienos, priklausančios UAB „R1“, kiekio likutį ar jo trūkumą. Pareiškėjo Komisijai pateiktuose 2016-12-22 rašytiniuose paaiškinimuose nurodytų suvestinių „Mėsos cecho sandėlio žaliavų pajamavimų ir pardavimų suvestinė“, kurios, Pareiškėjo teigimu, parodo, kad per laikotarpį nuo 2013-03-19 iki 2014-11-04 Pareiškėjas daugiau pardavė nei įsigijo produkcijos, todėl 2014-11-04 prekių likučių patikrinimo akte fiksuotas kiekis negalėjo susikaupti po ginčo sąskaitos išrašymo, nėra kaip patikimai įvertinti ginčo aspektu, t. y. neaišku, kaip šiose suvestinėse pateiktus *mėsos cecho sandėlio* bendrus duomenis (neiškirta Pareiškėjo įsigyta perparduoti ir UAB „R1“ priklausanti skerdiena; neatsispindi natūralios netekties nuostoliai ir kt.) susieti su Pareiškėjo *šaldymo patalpose* iki 2013-03-19 saugota (jei buvo saugoma) kiaulienos skerdiena, priklausiusia UAB „R1“.

Pareiškėjo teigimu, UAB „R1“ darbuotojų 2013-02-18 patikrinimo aktas nėra UAB „R1“ atsargų inventorizavimo aprašas, nes UAB „R1“ darbuotojai apžiūrėjo tik dalį UAB „R1“ produkcijos, t. y. buvo ne visose Pareiškėjo patalpose, kuriose buvo sandėliuojama UAB „R1“ priklausanti produkcija. Dėl šių Pareiškėjo teiginių, visų pirma, akcentuotina, kad UAB „R1“ darbuotojai kiaulienos skerdienos trūkumą nustatė *Pareiškėjo patalpose*. Taigi Pareiškėjas, jeigu jis tikrai saugojo UAB „R1“ priklausantį 105 t kiekį skerdienos kitose savo patalpose, turėjo būti ne tik suinteresuotas apie tai informuoti UAB „R1“ darbuotojus (*juk praktiškai Pareiškėjas savo kontrahento buvo kaltinamas 105 t skerdienos pasisavinimu*), tačiau šią kiaulienos skerdieną ir faktiškai jiems parodyti. Antra, Pareiškėjas savo poziciją dėl 105 t skerdienos laikymo kitose šaldymo patalpose turėjo pagrįsti ne tik savo teiginiais, tačiau ir pateikdamas buhalterinės apskaitos dokumentus apie šiose patalpose 2013-02-18 laikytus UAB „R1“ priklausančius kiaulienos skerdienos likučius. Kaip minėta, tokių dokumentų Pareiškėjas nepateikė.

Dėl Pareiškėjo argumentų, jog Kauno apygardos teismas 2016-08-24 įsiteisėjusia nutartimi patvirtino tarp Pareiškėjo ir UAB „R1“ sudarytą taikos sutartį, pagal kurią šalys patvirtino, kad UAB „R1“ pardavė, o Pareiškėjas nupirko ir gavo ginčo PVM sąskaitoje faktūroje nurodytą prekių kiekį, visų pirma, pastebėtina, kad taikos sutartimi šalys (Pareiškėjas ir UAB „R1“) *susitarė laikyti*, jog UAB „R1“ pardavė, o Pareiškėjas nupirko ir gavo ginčo PVM sąskaitoje faktūroje nurodytą prekių kiekį. Antra, teismo patvirtinta taikos sutartis galutinio teismo sprendimo (res judicata) galią turi jos šalims (CK 6.985 str.), o ne, kaip teigia Pareiškėjas, yra privaloma visiems asmenims. Be to, taikos sutartimi civilinėje byloje nebuvo ir negalėjo būti sprendžiami Pareiškėjo apmokestinimo PVM klausimai, t. y. nebuvo ir negalėjo būti sprendžiama dėl PVM objekto, kuris apibrėžtas PVMĮ 3 straipsnyje, buvimo. Galiausiai, taikos sutartis mokesetine prasme nepagrindžia nagrinėjamoje mokesstinėje byloje analizuojamo 105 t atšaldytos kiaulienos skerdienos kiekio buvimo 2013-03-19 Pareiškėjo šaldymo patalpose ir mokesetine teisine prasme nepaneigia išvados, kad UAB „R1“ vardu išrašytoje ginčo PVM sąskaitoje faktūroje atvaizduota kiaulienos skerdienos (užšaldytos) pardavimo Pareiškėjui ūkinė operacija realiai neįvyko. Komisijos nuomone, šios mokesstinės bylos kontekste, šalių sudaryta taikos sutartis nepašalina abejonių dėl ginčo ūkinės operacijos realumo. Viena vertus, Pareiškėjas, pasirašydamas taikos sutartį, pripažino UAB „R1“ reikalavimą sumokėti už parduotą 105 t mėsos kiekį, tačiau kita vertus, atsisakė savo ieškinio reikalavimo UAB „R1“ atsiskaityti už suteiktas mėsos sandėliavimo paslaugas. Taigi taikos sutartis labiau patvirtina išvadą, kad ginčo PVM sąskaita faktūra išrašyta, siekiant išspręsti tarp šalių kilusius nesutarimus dėl vykdytų sandorių, o ne realiai įvykusiai ūkinei operacijai įforminti.

Dėl Pareiškėjo Komisijai pateiktų dokumentų (*laikotarpio nuo 2010-06-15 iki 2013-03-19 Pareiškėjo pirkimų iš UAB „R1“ pajamavimo suvestinė „Pirkimai“ ir UAB „R1“ vardu per minėtą laikotarpį Pareiškėjui išrašytos 32 PVM sąskaitos faktūros*), kurie, Pareiškėjo teigimu, įrodo, jog Pareiškėjas iš šios bendrovės sistemingai pirko kiaulienos skerdiena ir pagal ginčo 2013-03-19 PVM sąskaitą faktūrą įsigyta skerdiena nebuvo vienkartinis atvejis, Komisija nurodo, kad mokesčių administratorius ir neginčija Pareiškėjo su UAB „R1“ sudarytų kitų sandorių ir neteigia, jog ginčo sandoris buvo vienintelis. Tai nėra šio mokestinio ginčo dalykas, todėl Komisija papildomai pateiktų Pareiškėjo minėtų dokumentų nevertins ir dėl jų nepasisakys. Be to, vien ta aplinkybė, kad Pareiškėjo ginčo sandoris su UAB „R1“ buvo ne vienintelis, nepagrindžia šio sandorio realumo.

Pareiškėjas nurodo, jog teisėsaugos institucijos Pareiškėjo atžvilgiu nutraukė ikiteisminius tyrimus tiek dėl didelės vertės turto, t. y. ginčo PVM sąskaitoje faktūroje nurodytos kiaulienos skerdienos, išvaistymo, tiek dėl aplaidaus buhalterinės apskaitos tvarkymo. Komisija paaiškina, kad neabejotina, jog kartais baudžiamoji atsakomybė už mokesčių apskaičiavimo ir sumokėjimo pažeidimus bei administracinę atsakomybę gali sutapti. Tačiau vien neįrodžius asmens nusikalstamos veikos dar negalima teigti, jog nebus įrodyti jo mokestiniai pažeidimai, kurių sudėtys nebus įtvirtintos baudžiamajame įstatyme bei kurių įrodinėjimui nebus taikomi standartai, lygiaverčiai įtvirtintiems Baudžiamojo proceso kodekse (*LVAT 2013-08-29 nutartis adm. byloje Nr. A-602-1105/2013*). Pareiškėjo atžvilgiu buvo sprendžiamas baudžiamosios atsakomybės taikymo klausimas Baudžiamojo ir Baudžiamojo proceso kodeksų nustatyta tvarka ir sąlygomis, t. y. ikiteisminio tyrimo metu nebuvo sprendžiami Pareiškėjo apmokestinimo klausimai. Tokie klausimai sprendžiami MAĮ ir kitų mokesčių teisės aktų nustatyta tvarka ir sąlygomis, todėl nenustačius asmens nusikalstamos veikos nereikia, jog jam negali būti suformuota mokestinė prievolė. Aplinkybė dėl minėtų ikiteisminių tyrimų nutraukimo baudžiamojoje byloje negali būti vertinama kaip šalinanti Pareiškėjo mokestinę atsakomybę. Kaip nurodė LVAT, pareiga sumokėti mokesčius, ir pareiga atsakyti už padarytą nusikalstamą veiką ar administracinę teisės pažeidimą nėra susijusios tiesioginiu priežastiniu ryšiu (išplėstinės teisėjų kolegijos 2007-05-28 sprendimas adm. byloje Nr. A⁶-238/2007). Aukščiau išdėstyta, kad Kauno AVMI pagrįstai apskaičiavo Pareiškėjui mokesčius vadovaudamasi mokesčių teisės nuostatomis, todėl sprendimas minėtais aspektais atitinka administraciniam (mokestiniam) sprendimui keliamus reikalavimus.

Komisija, atsižvelgdama į aukščiau išdėstytus argumentus, konstatuoja, jog skundžiamas sprendimas yra teisėtas ir pagrįstas. Pareiškėjo skunde išdėstytais motyvais nėra pagrindo jo panaikinti, todėl centrinio mokesčių administratoriaus sprendimas yra tvirtintinas.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 straipsnio 4 dalies 1 punktu, n u s p r e n d ž i a:

Patvirtinti Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Finansų ministerijos 2016-10-18 sprendimą Nr. 69-109.

Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 str. 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskųsti Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, 01102 Vilnius). Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 str. 2 dalį apskųsti Mokestinių ginčų komisijos sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija, spręsdami mokestinį ginčą (arba mokestinio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas. Skundas Vilniaus apygardos administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos sprendimo įteikimo dienos.

Komisijos nariai

Martynas Endrijaitis

Rasa Stravinskaitė

Andrius Venius

Lina Vosylienė